

БОЖЕСТВЕНО ОТКРОВЕНИЕ ЗА АДА

Мери Кетрин Бакстър

Уважаеми читатели,

Настоящият превод е на книгата, издадена в САЩ – “Божествено откровение за ада“, от Мери Кетрин Бакстър (“A Divine revelation for hell“, by Mary Kathryn Baxter). Когато Исус Христос ѝ се явява, ѝ казва: **“Твоят призив е светът да узнае, че адът е реалност и че Аз, Исус, бях изпратен от Бог Отец, за да ги спася от него.“** Всичко, което е преживяла, е действителен случай, който е описан, за да послужи като предупреждение към всеки жив човек, че има Рай и Ад и че всеки, който не приеме Исус Христос за свой Господ и личен Спасител, ще отиде в ада – за цяла вечност! Адът е ужасен, адът съществува! Не би желал да отидеш там, нали?! Може би казваш: “Няма ад! Няма рай!” Добре, но ако има? Библията казва, че ако днес чуеш гласа на Святия Дух, да не закоравяваш сърцето си. **“Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце човек вярва и се оправдава, а с уста прави изповед и се спасява.”** (Библията, Римляни 10:9-10).

От преводача

Съдържание :

Въведение

Глава 1 – В ада

Глава 2 – Лявото крило на ада

Глава 3 – Дясното крило на ада

Глава 4 – Многото ями

Глава 5 – Тунелът на страха

Глава 6 – Дейността на ада

Глава 7 – Търбухът на ада

Глава 8 – Клетките на ада

Глава 9 – Ужасите на ада

Глава 10 – Сърцето на ада

Глава 11 – Външната тъмница

Глава 12 – Роговете

Глава 13 – Дясната ръка на ада

Глава 14 – Лявата ръка на ада

Глава 15 – Дните на Йоил

Глава 16 – Центърът на ада

Глава 17 – Война в небесата

Глава 18 – Челюстите на ада

Глава 19 – Небето

Глава 20 – Фалшивата религия

Глава 21 – Белегът на звяра

Глава 22 – Второто идване на Исус Христос

Глава 23 – Последната Божия молба

Глава 24 – Едно пророчество от Исус

Заключителни думи

Няколко думи за авторката на книгата

ВЪВЕДЕНИЕ

Осъзнавам, че без свръхестествената сила на Господ Исус Христос, нито тази книга, нито каквито и да са други, чиято цел е да третират живота след смъртта, не е възможно да бъдат написани. Единствен Исус държи ключовете за ада и е платил цената за нашето влизане в Небето.

Аз открих, че писането на тази книга беше едно дълго, самотно и търсещо преживяване. Като факт, тя чакаше няколко години да бъде открита.

Откровението от Господа дойде към мене през 1976 год. Отне ми осем месеца, за да го опиша на хартия. Самото писане на ръкописа покри един период от няколко години, а също да поставя и препратките от Свещеното писание стъпка по стъпка отне още една година. Завършването на книгата беше през периода на зимата на 1982 и самата 1983 година. Като допълнение, за период от 40 дни, Исус ме взимаше в ада, за да ми го покаже. Сега проумявам, че Господ Исус ме е приготвял за тази книга да я напиша, като съм сънувала за Бога дори като дете.

След като се новородих, имах много силна любов за загубените и исках да видя душите на хората покаяли се и спасени. След като Господ ми се яви през 1976 год. и ми каза, че съм била избрана за специално назначение, Той ми рече: “Чадо Мое, Аз ще ти Се изявя, за да доведе хора от тъмнина в светлина. Ето защо Отец Ми те е избрал с една цел – да запишеш и документиращ нещата, които Аз ще ти покажа и разкажа. Ще ти открия действителността на ада, така, че много да бъдат спасени, много да се покаят от своите зли пътища, преди да е станало твърде късно. Душата ти ще бъде взета от тялото ти /бел. на превод.: т.нар. изпълнение в Духа, като доказателство за друг случай – този път с апостол Павел, прочетете във II Коринтяни 12:1-4/ от Мен, Господа Исуса Христа и ще бъде заведена в ада и други места, които искам да видиш. Аз ще ти покажа и видения за Небето и други места и ще ти дам много откровения. За тази цел ти беше родена – да напишеш книга и да кажеш, какво Съм ти показал и разказал. Тези неща са верни и истинни. Твоят призив е: нека светът да узнае, че Адът е реалност и че Аз, Исус, бях изпратен от Бог Отец – да умра и възкръсна, за да ги спася от този ужас, понеже чрез Мен, всеки може да има вечен живот!”

ГЛАВА 1 – В АДА

През месец март 1976 година, докато се молах в къщи, имах посещение от Господ Исус Христос. Молела съм се в Духа в продължение на дни, когато веднага след това почувствах самото присъствие на Бога. Неговата сила и Слава изпълни къщата. Една брилянтна светлина светеше в стаята, където се молах и сладко, и чудно усещане дойде върху мен. Светлини падаха на вълни и се разливаха, като се захващаха една с друга отново и отново. Беше грандиозна гледка. И тогава гласът на Господа започна да ми говори. Той каза: “Аз съм Исус Христос, твоят Господ и желая да ти дам откровение, за да се приготвят светиите за Моето идване и много да се обърнат към праведността. Силите на тъмнината са реалност и Моите съдби са истина. Чадо Мое, Аз ще те взема в ада чрез Моя Дух и ще ти покажа много неща, които желая света да узнае. Аз ще ти ги показвам много пъти; ще взема духа ти от твоето тяло и в действителност ще те отведе в ада. Аз желая да напишеш книга и да разкажеш за виденията и всички неща, които ти разкривам. Ти и Аз ще вървим заедно в ада. Направи запис на тези неща, които са били, които са и които ще се случат. Моите думи са истинни, верни, на които може да се има пълно доверие. Аз съм, Който съм и няма никой освен Мен!” “Мили, Господи, – извиках аз, – какво искаш от мене да направя?”

Цялото ми същество искаше да извика към Исуса, да признае Неговото присъствие. Най-доброто, което мога да опиша в този момент е да кажа, че любов дойде върху мене. Това беше най-прекрасната, изпълнена с мир, радост мощна любов, която някога съм преживявала. Хваление към Бога започна да се излива от мене. В този момент единственото, което исках е да дам целия си живот, за да бъде употребена от Него, за да помогне да се спасяват хора от техните грехове. Аз знаех чрез Неговия Дух, че наистина Исус е Син на Бога, Който беше там в стаята с мене. Не можех да намеря думи, за да изразя Неговото Божествено присъствие. Но аз знаех, че знаех – това беше Господ. “Ето, виж чадо Мое. – рече Исус. – Аз ще те отведе чрез Моя Дух в ада, така че да можеш да направиш запис на неговата действителност, да кажеш на цялата земя, че ада е реален и да доведеш изгубените от тъмнината към светлината на Евангелието на Исус Христос.”

Моментално душата ми бе взета от моето тяло. Аз тръгнах с Исуса на горе от моята стая към небето. Осъзнавах всичко това, което продължаваше да става с мене. Видях под мен съпруга и децата ми, заспали в къщата ни. Беше, като че бях умряла и моето тяло беше оставено назад на леглото, докато духът ми се издигаше нагоре през върха на къщата с Исуса. Струваше ми се, че целият покрив беше отместен и аз можех да видя семейството си, спящо в техните легла.

Почувствах докосването на Исус, като каза: “Не се страхувай. Те ще бъдат здрави и читави.”

Исус знаеше моите мисли. Аз ще се опитам с най-доброто от себе си, стъпка по стъпка да ви разкажа какво видях и почувствах. Някои от нещата не разбирах. Господ Исус ми даде обяснението на повечето от тях, но Той не ми каза нищо за останалите. И тогава и сега знаех, че тези неща се случваха и само Бог би могъл да ми ги покаже. Слава на Неговото свято Име!

Хора, повярвайте ми – адът е реален, той съществува! Аз бях отведена там чрез Духа много пъти през време на подготвянето на това, което е написано и което четете в момента.

Скоро бяхме високо в небесата. Обърнах се и погледнах Исус. Той беше пълен със сила и слава и такъв мир изтичаше от Него. Той взе ръцете ми и рече: ”Аз те обичам. Не се страхувай, защото Аз Съм с теб.“

И така, ние започнахме да се изкачваме дори по високо от небето и сега аз можех да наблюдавам земята под мене. Изпъкнали навън от нея и разпространени на много места имаше фунии, завъртвачи се около една централна точка и от там се връщаха обратно. Те се движеха високо над земята и приличаха на гигант, с мръсна хлъзгавина, която се движеше постоянно и се изправяха по цялата земя. “Какво е това?” – попитах Господ Исус, след като се приближихме близо до една от тях. “Това са вратите към ада. – ми отговори Той. – Ние ще влезем в ада през една от тях.” Внезапно влязохме в една от фуниите. Вътре изглеждаше като тунел, извиващ се наоколо и връщащ се обратно като връх. Една дълбока тъмнина се спускаше над нас и с нея влезе една миризма толкова ужасна, че затаих дъх. По протежение на страните на тунела имаше живи форми, закрепени на стените. Тъмно-кафяви на цвят, формите мърдаха и крещяха като че ли към нас, като преминавахме покрай тях. Формите можеха да мърдат, но все още бяха прикрепени към стените.

Ужасна воня излизаше от тях и те кряскаха по нас с най-отвратителни викове. Почувствах една невидима, зла сила, движеща се вътре в тунелите. Понякога в тъмнината, аз можех да

разпознавая формите. Мръсна мъгла покри повечето от тях. Попитах: “Господи, кои са тези?” А Той ми рече: “Това са зли духове, готови да бъдат избълвани на земята, когато сатана им даде заповед.”

Като минавахме надолу по тунела, злите форми се смееха и се обаждаха на нас. Те се опитваха да ни докоснат, но не можеше да стане, поради силата на Исуса. Самият въздух беше замърсен и опетнен и само присъствието на Исуса ме предпазваше от крещенето и ме отклоняваше от ужаса. О, да, аз имах всичките си сетива – можех да чувам, мириша, виждам, чувствам и дори да вкусвам от злото на това място. Ако нещо правеше сетивата ми много по-чувствителни, това беше дъха и мръсотията, ставах почти болна в този момент. Писъци изпълваха въздуха като се движех близо до основанието на тунела. Пронизващи крясъци идваха и ни срещаха в този мрак. Викове от всички видове изпълваха въздуха. Аз можех да почувствам страх, смърт и грях около мене. Найлошата воня, която някога съм мирисала изпълни атмосферата. Това беше на разлагаща се плът и струваше ми се, че пристигаше от всяка посока. Никога на земята не съм чувствала толкова зло или чувала такива крясъци на смърт и този ад беше изпълнен с техния вой. Почувствах вихър на зловещ вятър и леко духане срещу нас. Светлини като светкавици проникваха в черния мрак и хвърляха сиви сенки на стените. Аз можех едвам да очертая формата на нещо пред мене. Отскочих от ужас в шок, когато разбрах, че това беше една голяма змия движеща се напред от нас. Като продължавах да гледам, съзрях, че тези грозни змии бяха плъзнали навсякъде. Исус ми рече: “Ние скоро ще влезем в лявото крило на ада. Ще видиш пред себе си една огромна скръб, тъга и неопикуем ужас. Стой близо до Мене и ще ти дам сила и защита като вървим сред ада. Нещата, които виждаш, са предупреждение! – рече Той. Книгата, която ще напишеш, ще запази много души от ада. Каквото виждаш е реалност. Не се страхувай, защото Аз ще бъда с теб.”

Най-подир, след Господ Исус, стигнахме до дъното на тунела, в самия ад. Ще се постарая с най-доброто от себе си като способност, да ви предам каквото видях и чух. Ще ви го кажа по заповед от Бога, която Той ми даде. Пред нас, колкото можеше надалече да се види, имаше летящи обекти, спускащи се тук и там. Крещящи звуци и болезнени викове изпълниха атмосферата. Горе пред мен видях мъглива светлина и ние започнахме да вървим към нея. Пътеката беше суха с мръсотия като пудра. Скоро бяхме на входа на един малък мрачен тунел. Някои неща не мога да ги поставя на лист хартия, те бяха твърде ужасяващи да се разкажат. Страхът в ада може да се вкуса и аз знаех, че ако не бях с Исуса, невъзможно е да се върна обратно. В писането на това, някои от нещата, които видях, не ги разбрах, но Господ знае всички неща и той ми помогна да проумея по-голямата част от това, което видях. Нека да ви предупредя – не отивайте на това място!

Това е ужасно място на ужаси, измъчваща болка и вечна скръб. Вашата душа ще бъде вечно жива. Душата живее вечно. Истина е, че вие и вашата душа ще отидете или в Небето или в ада. На тези от вас, които си мислят, че ада е тука на земята, прави сте – тука е! Адът е в центъра на земята и там има души, мъчени ден и нощ. Няма увеселения в ада, няма любов, няма съчувствие, няма почивка. Там е постоянно място на скръб – много повече от това, което можете да си представите.

ГЛАВА 2 – ЛЯВОТО КРИЛО НА АДА

Една ужасна воня изпълни въздуха. Исус ми рече: “В лявото крило на ада има много ями. Този тунел се разклонява в други части на ада, но ние ще прекараме известно време първо в лявото крило. Нещата, които виждаш, винаги ще бъдат с тебе. Светът трябва да узнае за действителността на ада. Много грешници, дори някои от Моите хора, не вярват, че адът съществува. Ти си избрана от Мене да разкриеш тази истина на тях. Всяко нещо, което ще ти покажа за ада и всички останали неща съществуват.” Исус ми Се беше показал във формата на ярка светлина, по-ярка от слънцето. Формата на човек беше в центъра на тази светлина. Понякога виждах Исус като човек, но в другите случаи Той беше във формата на дух. Той отново ми каза: “Чадо, когато Аз говоря, Отца е говорил. Аз и Отец сме едно. Запомни следното: Над всяко друго нещо е да се обичате и да си прощавате един на друг! Сега ела и Ме следвай!”

Докато вървахме, злите духове падаха от присъствието на Господа. “О, Боже! О, Боже!” – виках аз. – “Какво е следващото?” “Както преди това ви казах, имах всички мои осезания в ада. Всички в ада имат своите осезания. Моите сега работеха на пълни обороти. Страхът дебнеше на всяко място и неизразими опасности се спотайваха навсякъде. Всяка стъпка предприета от мене, беше по-ужасна, отколкото предната. Имаше входове по размер, колкото малки прозорци, отварящи се и затварящи се много бързо на върха на тунела. Писъци изпълниха въздуха, когато

много зли създания излитаха в резултат на нашето движение /бел. на превод.: не могат да устоят в Божието присъствие/ извън вратите на ада. Скоро ние бяхме на края на тунела. Аз треперех от страх, поради опасността и страха около нас. Толкова бях благодарна за защитата на Исуса. Благодарих на Бога за Неговата всемогъща сила да ни пази, дори в ямите на ада. И в този защитен щит на Господа аз продължавах да мисля – не моята воля, но Твоята воля да бъде.

Погледнах към тялото си и за първи път забелязах, че бях като дух, който приличаше на мен самата. Исус и аз стъпихме от тунела на пътека с широки откоси от земя на всяка от страните ѝ. Имаше огнени ями навсякъде, доколкото и далече да се взирахме. Те бяха 4 фута широки и 3 фута дълбоки. И формата им беше като паница. Исус рече: “Има много ями като тази в лявото крило на ада. Ела, Аз ще ти покажа някои от тях.” Аз стоях, заобиколила Исуса на пътеката и наблюдавах една от ямите. На една от стените ѝ имаше нажежена, като огнени въглища, сярка. В центъра на самата яма беше загубена душа, която умираше в ада. Огънят започваше от дъното ѝ, издигаше се на горе и обхващаша душата. На моменти пламъка стихваше до въглен, но след това внезапно се разгаряше буйно, мъчейки душата в ямата. Видях, че тази изгубена душа беше затворена и отвън, ограничена от скелетна форма. “Господи, мой! – извиках аз поради тази гледка. – Можеш ли да ѝ позволиш да излезе навън?” Колко ужасна беше картината! Аз си мислих, че това можеше да съм и аз. Казах: “Господи, колко е скръбно да виждаш и да знаеш, че тази жива душа е тук.”

Чух вик от центъра на първата яма. Видях душа във формата на скелет, крещяща: “Исусе, имай милост към мен!” “О, Господи!” – рекох аз. Това беше глас на жена. Погледнах към нея и исках да я издърпам навън от огъня. Нейната гледка ми съкруши сърцето. Скелетната форма на жена с мръсно кафява мъгла вътре в нея /бел. на превод.: навсякъде от тука нататък тази мъгла представлява душата на човека, облечена в скелетна форма/. Бях шокирана като я слушах. Разложена плът висеше на парцали от нейните кости и изгаряйки падаше в дъното на ада. На мястото, където някога е имало очи, сега бяха само празни кухини. Нямахме коса. Огънят започваше от стъпалата ѝ и облизваше цялото ѝ тяло нагоре. Жената изглеждаше, че постоянно гори, дори пламъкът да беше само тлеещи въглени. От дълбочината на ямата се носеха нейните крясъци и безнадежден вой: “Господи, Господи, искам да ме изкараш от тук!” – продължаваше да се протяга към Исуса. Погледнах към Господа и видях голяма скръб изписана на лицето Му.

Той ми рече: “Чудо Мое, ти си тук с Мене. Нека светът да узнае, че резултатът на греха е смърт и че адът е реалност.” Погледнах отново към жената и червеи пълзяха извън костите ѝ по нейния скелет. Те не бяха поразени от огъня. Исус рече: ”Жената в ямата знае и чувства тези червеи отвътре.“ “Боже, имай милост!” – извиках аз щом огъня докосна най-високата част от тялото ѝ и ужасно горене започна отново. Големи викове и ридания разтресоха тази скелетна форма на жена, т. е. душата ѝ. Тя беше загубена завинаги. Нямахме изходен път.

“Исусе, защо е тук?” – попитах с тих глас, защото бях много изплашена. Исус ми рече: “Ела”. Пътеката, на която бяхме с Исус, криволичеше и се разпростираше между горящи ями, колкото и надалеч да се опитвахме да гледаме. Крясъци от живи смъртници, смесени със стенания и отвратителни писъци идваха в моите уши от всички посоки. Нямахме тихо време в ада. Воня на смърт и разлагаща се плът се носеше тежко във въздуха. Ние отидохме до следващата яма. Вътре в нея, която беше в същия размер, както първата, беше друга скелетна форма. Мъжки глас викаше от нея, казвайки: “Господи, имай милост към мене!” Само, когато слушах гласовете им, тогава разбирах дали е жена или мъж. Големи писъци идваха от мъжа: “Аз толкова съжалявам, Исусе. Прости ми! Изведи ме от тука. Аз съм на това място на мъчения от години. Моля Те, извади ме вън!” Тежки ридания разтрисаха скелетната форма, като се молеше: “Моля Те, Исусе, извади ме навън!” Погледнах към Исуса и видях, че Той също плачеше. “Господи Исусе, – викаше мъжа от горящата яма, – нима не съм страдал достатъчно за греховете си? Това са 40 години от моята смърт.” Исус рече: “Писано е: ‘Справедливостта ще живее чрез вяра!’ Всички подиграватели и невярващи ще имат своята участ в огненото езеро. Ти не вярваше в Истината. Много пъти Мои хора бяха изпращани до тебе, да ти покажат пътя, но ти не искаше и да чуеш. Ти се присмиваше на тях и отхвърли Евангелието. Дори, когато Аз умрях на кръста за тебе, ти Ми се подигра и не се покая от греховете си. Моят Отец ти даде много възможности да бъдеш спасен. Ако само беше послушал!” Исус плачеше. “Аз зная, Господи, аз зная! – викаше мъжа. – Но сега се покаях.” “Твърде късно е! – рече Исус. – Съдът е отреден.” Мъжът продължи: “Господи, някои от моите хора ще дойдат тук. Те също не са се покаяли. Моля Те, Господи, пусни ме да им кажа, че трябва

да се покаят за техните грехове, докато са още на земята. Аз не искам те да идват тука.“ Но Исус му рече: “Те имат проповедници, учители, старейци – всички служители на Евангелието. Те ще им кажат. Те също имат предимството на модерните комуникационни системи и много други начини да научат за Мен. Аз изпратих работници до тях, за да повярват и да бъдат спасени. Ако не повярват, когато слушат Евангелието, нито ще бъдат убедени да повярват като възкръсне някой от мъртвите.“ И в този момент мъжът стана много ядосан и започна да проклина. Зли, богохулни думи излизаха от него. Аз гледах в ужаси как пламъците се издигаха и той умираше, разложената плът започна да гори и падна долу. Вътре, в тази мъртва черупка на мъж, видях неговата душа. Изглеждаше като мръсно-кафява мъгла и беше изпълнила скелета отвътре. Аз се обърнах към Исуса и извиках: “Господи, колко е ужасно!” А Исус ми каза: “Адът е реален. Съдът е действителен. Аз ги обичам толкова много, чадо Мое. Това е само началото на страшните неща, които ще ти покажа. Многого все още не е дошло. Кажете на света за Мен, че адът съществува, че мъже и жени трябва да се покаят за своите грехове. Ела, следвай Ме! Ние трябва да продължим.“

В следващата яма се намираще една малка женска форма, която изглеждаше да е на около 80 години. Кожата ѝ се свличаше от костите ѝ чрез непрестанен пламък и само кости оставаха с една замърсена мъгла вътре. Гледах как огънят я изгори. Скоро там останаха само кости и червеи пълзящи отвътре, които не се поразяваха от огъня. “Господи, колко е ужасно! – извиках аз. – Не знам, ако продължим, колко ли по-ужасно ще е това, което идва да видим, не мога да си го представя.“ Колкото и надалече да се взирах, души горяха в огнените ями.

“Чадо Мое, ето защо си тук. – ми отговори Исус. – **Ти трябва да знаеш и да кажеш истината за ада. Небето е реалност! Адът е реалност!** Ела, ние трябва да продължаваме.”

Погледнах назад към жената. Виковете ѝ бяха толкова тъжни. Като я наблюдавах, тя съедини своите костеливи ръце като за молитва. “Не можеш ли да ѝ помогнеш?” – питах аз. Бях във форма на дух и крещях. Знаех, че хората в ада чувстват всички тези неща също.

Исус знаеше моите мисли. “Да, чадо. – рече Той. – Те наистина чувстват. Когато хората дойдат тук, те имат същите осезания и мисли, като на земята. Те помнят своите семейства и приятели и всичките моменти, когато са имали шанс да се покаят, но са ги отхвърлили. Паметта им е винаги с тях. Ако само бяха повярвали в Евангелието и се бяха покаяли преди да беше станало твърде късно. Докато тя */бел. прев.: възрастната жена в ямата/* беше на земята, имаше рак и беше в голяма болка. Хирургите извършиха това, което трябваше, за да спасят живота ѝ. Тя легна огорчена на леглото за много години. Много Мои хора ходиха до нея и ѝ говориха, че Аз мога да я изцера. Но тя рече: ‘Бог ми причини това!’ Не се покая, и не повярва в Евангелието. Тя дори Ме позна веднъж, но скоро започна да Ме мрази. Тя рече, че не се нуждае от Бога и не иска Аз да я изцеля. Да, Аз я призовавах, все още желаещ да ѝ помогна и да я благословя, но тя Ми обърна гръб и Ме прокълна. Каза, че не Съм я искал. Духът Ми я молеше. Дори след като Ми обърна гръб, Аз все още се опитвах да я привлека с Духа Си, но тя не Ме послуша. Накрая умря и дойде тук.“

Възрастната жена викаше към Исуса: ”Господи Исусе, моля Те, прости ми сега! Съжалявам, че не се покаях, докато бях на земята. – С големи терзания, тя крещеше към Исуса. – Ако само се бях покаяла, преди да беше станало твърде късно! Господи, помогни ми да изляза от тук. Сега аз ще Ти служа. Ще бъда добра. Нима не страдах достатъчно? Защо чаках, докато стане твърде късно? О, защо чаках, докато Твоят Дух ме напускате, борейки се с мен?”

Исус ѝ отвърна: ”**Ти имаше шанс след шанс да се покаеш и да Ми служиш.**“

Мъка беше изписана върху цялото Исусово лице, като вървахме по-нататък. Докато гледах възрастната жена как крещи, попитах: ”Господи, какво е следващото?“ Можех да чувствам страха навред. Скръб, виковете на болка и една такава смрад беше навсякъде. Исус и аз ходехме в скръб и състрадание до следващата яма. Само с Неговата сила можех да продължа. От голямо разстояние все още можех да чуя виковете на възрастната жена на покаяние и молене за прощение. Ако само имаше нещо, което бих могла да направя, за да ѝ помогна. **Грешници, моля ви, не чакайте, докато Божият Дух ви напуска, като се е борил твърде много с вас!**

В следващата яма имаше жена, застанала на коленете си, сякаш търсеше нещо. Нейната скелетна форма също беше пълна с дупки. Показваха се костите ѝ и скъсаните ѝ дрехи горяха. Главата ѝ беше плешива и се показваха само дупки, където се предполага да са били очите и носа. Малък огън гореше около стъпалата ѝ и драскаше с нокти по стените сярната яма. Огънят се прилепи до нейните ръце и умряла плът продължи да пада, докато тя разкопаваше с нокти. Ужасно

ридание я разтърси. “О, Господи! О, Господи!” – викаше тя. – Искам да изляза от тук.” Най-накрая достигна до върха на ямата със стъпалата си. Мислех си, че е излязла вече навън, когато един голям демон с големи крила, изглеждащи да са пречупени на върха, увиснаха надолу и се забиха в нея. Неговият цвят беше кафяво–черен и имаше косми по цялото му голямо тяло. Очите му бяха далече назад на главата, а размерът му бе като размера на голяма мечка гризли. Демонът повлече жената и я избута твърде грубо назад на дъното на ямата и огъня. Наблюдавах с ужас как тя падна.

Исках да я взема на рамената си и да я държа, да помоля Бог да я изцери и да я извлече навън от там. Но Исус отново знаеше мислите ми и рече: “Чадо Мое, съдът е вече наложен. Бог го е изрекъл. Дори, когато тя беше дете, Аз я призовавах да се покае и да Ми служи. Когато тя беше на 16 години, Аз дойдох при нея и ѝ казах: ‘Аз те обичам. Предай твоя живот на Мене и ела да Ме следваш, защото съм те призовал за специална цел.’ През целия неин живот я призовавах, но тя не послуша. Тя рече: ‘Някой ден аз ще Ти служа. Сега нямам време за Теб. Нямам време, нямам време, сега се забавлявам. Нямам време да Ти служа, Исусе. Утре ще мога вече.’ Утре никога не дойде, защото тя твърде дълго чака.” Жената изкрещя към Исуса: ”Душата ми наистина е в мъки. Няма изход от тук. Зная, че желязах света повече от Теб, Господи. Аз исках богатство, слава, репутация и щастие, и аз ги постигнах. Купувах си всичко, каквото си поисках. Сама бях господар на себе си. Бях най-красивата и добре облечена жена в своето време. Имах богатства, слава, репутация и щастие, но открих, че нищо не можеш да вземеш със себе си като умреш. Всичко това е било суета! О, Господи, адът е ужасен. Нямам почивка ни денем, ни нощем. Винаги съм в болки и мъчения. Помогни ми, Господи!” – молеше тя.

Жената погледна към Исуса с толкова силно желание и рече: “Мили мой Исусе, ако само Те бях послушала! Завинаги се разкайвам. Планирах да ти служа някой ден – когато съм готова. Аз си мислех, че Ти винаги ще бъдеш с мен. Но колко грешно беше това, мое мислене. Бях една от най-харесваните жени по моето време. Знаех, че Бог ме призоваваше да се покая. През целия си живот Той ме дърпаше с връзките на любовта и си мислех, че бих могла да използвам Бога, както използвах всеки друг. Мислех си, че Той винаги ще бъде там. О, да, използвах Бога! Той толкова упорито желяеше да ме вземе да Му служа, докато през цялото време си мислех, че не се нуждая от Него. О, колко сгреших! Затова сатана започна да ме използва и започнах да служа на сатана все повече и повече. И накрая възлюбих дявола повече от Бога. Харесвах да греша и да не се обръщам към Бога. Сатана използваше моята красота и парите ми и цялото ми мислене и ги обърна в посоката – а именно, колко повече той ще ми даде и от двете. Дори тогава, Бог продължаваше да ме привлича. Но аз си мислех, утре или на следващия ден. И тогава един ден, докато се движех с колата, шофьорът ми се блъсна в една къща и аз бях убита. Господи, моля Те, изведи ме!”

Костеливите ѝ ръце и рамена се протягаха към Исуса, докато пламъците продължаваха да я горят. Исус рече: “**Съдът е наложен!**” Сълзи паднаха по Неговите бузи, след като се движеше до следващата яма. Аз крещях вътре в себе си за ужасите на ада. “Мили Господи, – извиках аз, – мъчението е толкова реално. Когато душите дойдат тук, няма надежда, няма живот, няма любов. Адът е твърде реален. Няма избавление. – мислех си аз. Тя трябваше да гори за цяла вечност в тези пламъци. “Времето се изчерпва. – каза Исус. – Ние ще се върнем отново утре”.

Приятели, ако живеете в грях, моля ви, покайте се! Ако сте били новородени, и сте обърнали гръб на Бога, покайте се и се обърнете към Него сега. Живейте в доброта и стойте за истината. Събудете се, преди да е станало твърде късно и вие ще можете да прекарате завинаги с Господа в Небесата.

Исус отново каза: ”Адът има тяло (като човешка форма), лежащо на своя гръб в центъра на земята. Адът е с формата на човешко тяло – много голямо и с много помещения за мъчения. Разкажете на хората по земята, че адът е действителен! Милиони изгубени души са тук и все повече и повече идват всеки ден. В Големия Съден ден, смъртта и ада ще бъдат хвърлени в огненото езеро; това ще бъде втората смърт.”

ГЛАВА 3 – ДЯСНОТО КРИЛО НА АДА

Аз не бях в състояние да заспя или да се храня, след тази първа нощ в ада, която прекарах. Всеки ден ми изпъкваше ада. Когато си затварях очите, всичко, което виждах беше ад. Ушите ми не можеха да се затворят от виковете на хората там. Точно като някоя телевизионна програма, ми

изпъкваше всичко, на което бях свидетелка отново и отново. Всяка нощ аз бях в ада и се стараех да намеря точните думи, за да донеса това ужасяващо нещо до целия свят.

Исус отново се появи и ми каза: ”Довечера ние ще ходим в дясното крило на ада, чадо Мое. Не се страхувай, защото те обичам и аз съм с теб!“ Лицето на Господа беше изпълнено със скръб и неговите очи бяха пълни с голяма топлина и дълбока любов. Като си мислех, че хората в ада бяха загубени завинаги, а знаех, че Той все още ги обича и ще продължава да ги обича за цяла вечност.

”Чадо Мое, – рече Той, – Бог, Нашият Отец, е дал на всеки един от нас воля, така че, да можем да изберем на кого да служим – на Него или на сатана. Ти вижда, че Бог не е направил ада за Своите Си хора. Сатана мами много хора да го следват, но ада е направен за дявола и неговите ангели. Не е Мое желание, нито такова на Моя Отец, да бъде наказан някой.“ Сълзи на съчувствие се стекоха по бузите на Исуса. Той отново започна да говори: ”Запомни думите Ми в дните занаят, като ти показвам ада: ‘Аз имам цялата власт на небето и на земята!’ Сега, понякога ще ти се струва, че съм те оставил, но не съм. Също така на места ще бъдем видени от злите сили и изгубените души, докато на други места не ще бъдем видени. Няма значение къде отиваме – бъди с мир и не се страхувай да ме следваш!”

Ние продължихме заедно. аз Го следвах близо изотзад, плачейки. аз съм плакала от дни и вече не се разлюлявах от всяко представяне на ада, както беше в началото. Повечето случаи аз плачех вътре в себе си. Духът ми беше тъжен. Ние пристигнахме в дясното крило на ада. Поглеждайки напред, забелязах, че се намираме на пътека, която бе суха и изгорена. Писъци изпълваха мръсния въздух и зловоние на смърт беше навсякъде. Вонята понякога беше толкова противна, че ме правеше болна в стомаха. Навсякъде имаше мрак, освен светлината, която произтичаше от Христос и от горящите ями, които осейваха пейзажа, колкото и да можехме да се вираме. Изведнъж, демони от всички видове преминаха покрай нас. Дяволи ръмжаха по нас, докато преминаваха. Демонски духове с различни размери и форми се разговаряха един с друг.

Пред нас един голям демон даваше заповеди на по-малките. Спряхме да ги чуем и Исус рече: ”Има една невидима армия от зли сили, която не я виждаме тук – това са демони, които са зли духове на болести.“ ”Ела! – извика големият демон на по-малките дяволчета и духчета. – Направи много зли неща. Разруши домове и разбий семейства. Прелъсти слаби християни, грешно ръководи и инструктирай, колкото можеш повече. Ще получите вашата награда като се завърнете. Запомнете, вие трябва да бъдете внимателни към тези, които истински са приели Исус като техен Спасител. Те имат сила да ви гонят. Преминете през Земята. аз имам партия вече изпратени, а другите са тука. Запомнете, вие сте слуги на принцът на тъмнината и на княза на въздушната власт.“ */бел. на превод.: принцът на тъмнината и князът на въздушната власт е сатана/.*

След това злите форми започнаха да бягат навън от ада. Вратите на върха на дясното крило на ада се отвориха и много бързо се затвориха да им позволят да излязат. Също така някои от тях се изкачиха и излязоха от фунията, откъдето ние слязохме долу. Ще се опитам да опиша изгледа на тези зли създания. Този, който говореше, беше много голям по размер – около големината на голяма мечка гризли, на цвят – кафяв, с глава като на прилеп и с очи, които се намираха много назад на едно космато място. Имаше космати ръце, отпуснати от двете му страни, и кучешки зъби, като бивници, излизали от косата на неговата глава. Друго едно същество беше малко като маймуна, с много дълги ръце и с козина по цялото си тяло. Лицето му бе мъничко, а имаше нос като точка. Не можах да видя очи никъде по него. А други бяха – един с голяма глава, големи уши и с дълга опашка, докато друг беше голям като кон и имаше гладка кожа. Гледката на тези демони и зли духове и отвратителната воня, която идваше от тях ме правеше болна в стомаха.

Навсякъде, където погледнех, имаше демони и дяволи. Най-големият от тези демони, научих от Господа, беше получил заповедите си направо от сатана. Исус и аз вървахме надолу по пътеката, докато достигнахме друга яма. Викове на болка, скръбни звуци, които никога няма да се забравят, имаше навред. ”Господи Мой, какво е следващото?” – питах аз. Ние вървахме точно покрай едно зъл дух, който не ни виждаше. Спряхме до една друга яма на огън и сярата. Там имаше един голям скелет на мъж. аз го чух да проповядва Евангелието. Изумена погледнах към Исуса за отговор, защото Той винаги знаеше моите мисли. Той ми рече: ”Докато той беше на Земята, този човек беше проповедник на Евангелието. По едно време той говореше истината и Ми служеше.“ аз се учудих какво този мъж правеше в ада. Той беше около 6 фута висок /около 1,80 м/ и скелета му беше с мръсен кафяв цвят, като от гробница. Части от неговите дрехи все още висяха на него.

Учудих се защо пламъците не изгаряха тези разкъсани и съдрани дрехи. Изгоряла плът висеше от него, а черепа му изглеждаше да е в пламъци. Една отвратителна воня идваше от него. Наблюдавах мъжа, разпрострял своите ръце, както че държи книга и започна да цитира Святото Писание от въображаема книга. Отново си припомних, какво рече Исус: “Ти имаш всички свои осезания в ада и те са даже много по-силни тук.” Мъжът цитираше писание след писание и си мислех, че беше добре. Исус каза на този мъж с голяма любов в Своя глас: “Мир да бъде с тебе!”

Веднага мъжът спря да говори и се обърна бавно да види Исус. Видях душата на този човек вътре в скелетната форма. Той каза на Господ: “Господи, сега ще проповядвам истината на всички хора. Сега, Господи, съм готов да отида и да разкажа на другите за това място. Зная, че докато бях на земята не вярвах, че има ад, нито пък вярвах, че Ти ще дойдеш отново. Направих компромиси с истината спрямо хората в моята църква и проповядвах, каквото те искаха да чуят. *бел. на превод.: виж във II Тим. 4:3, 4: “Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение, но понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите си страсти и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните.”* / “Признавам си, че не обичах, който е различен по раса или цвят на кожата, и причиних много хора да отпаднат от Тебе, Господи. Аз си направих мои собствени правила за влизане в небето, а също и за добро и зло. Зная, че доведох много хора до падане и причиних те да се препъват в Твоето Свято Слово. Взимах пари от бедните. Но, Господи, пусни ме навън и ще върша само добро. Не ще взимам пари от църквата повече. Вече съм се покаял. Ще обичам хората от всяка раса и цвят на кожата.” – молеше човека.

“Ти не само изопачи и представи в невярна светлина святото Божие Слово, но ти лъжеше, че не знаеш за истината. Удоволствията на живота бяха по-важни за тебе, отколкото истината. Аз Самият те посетих и се опитах да те върна обратно, но ти не Ме послуша. Ти знаеше истината, но не се покая и не се върна обратно при Мене. Аз бях там през цялото време. Аз те чаках. Желаях да се покаеш, но не го направи. И сега ти е наложен съд.” – каза Исус. Състрадание имаше на Господното лице. Знаех, че ако този мъж беше чул призива на Спасителя, той нямаше да бъде тук сега. О, хора, моля ви, слушайте и бъдете покорни на Бог! Исус отново говореше на отпадналия: “Ти трябваше да говориш истината и да обърнеш мнозина към праведността с Божието Слово, което казва, че всички невярващи ще си вземат своя дял в огненото езеро, което гори с огън и жупел. Ти знаеше пътя на кръста. Също и праведността. Знаеше да говориш истината. Но сатана изпълни сърцето ти с лъжи и отиде в грях. Трябваше да се покаеш с искрено сърце, а не половинчато. Моето Слово е истинно. То не лъже. А сега е твърде късно, твърде късно.”

И в този момент мъжът разклати с юмрук към Исуса и Го прокълна. Със скръб Исус и аз отидохме до следващата яма. Отстъпилият проповедник все още продължаваше да проклина и да се ядосва на Исуса. Когато минавахме покрай другите ями, ръце на изгубените и осъдени души се протягаха към Исус и с умилителни викове Го молеха за милост. Техните костеливи ръце и рамена бяха сиво-черни от изгарянето, без жива плът или кръв, без органи, само смърт и умиране. Вътре в себе си плачех: “О, земьо, покай се! Ако ли не – ти ще дойдеш тук! Спри преди да е станало твърде късно!”

Ние спряхме при една друга яма. Чувствах такава умиление за всички и такава скръб, че физически станах слаба и можех много трудно да ставам. Големите стенания ме разтресоха.

“Исусе, толкова съм наранена вътрешно.” – казах аз. От ямата, женски глас говореше към Исуса. Жената стоеше в центъра от пламъци, които покриваха цялото ѝ тяло. Костите ѝ бяха пълни от червеи и мъртва плът. Щом проблясваха пламъците, тя издигаше ръцете си към Исуса, викайки: “Пусни ме от тук. Ще ти дам сърцето си сега, Исусе. Ще разкажа на другите за Твоята простителност. Ще свидетелствам за Теб. Моля Те, пусни ме от тук да изляза!”

Но Исус ѝ рече: “Моето Слово е Истина и казва, че всички трябва да се покаят и да се обърнат от своя си грях и да се помолят да вляза Аз в техния живот, ако искат да избегнат това място. Чрез Моята кръв има прощение на греховете! – Господ се обърна, погледна жената и рече: Ако беше Ме послушала и дошла при Мен, и ако се бе покаяла, Аз бих ти простил.” Жената попита: ”Няма ли избавление от тук?“ Исус каза: ”Жено, на тебе бяха дадени много възможности да се покаеш, но ти закорави сърцето си и не се покая. Знаеш, че Моето Слово казва, че беззаконниците и нечестивците ще имат своята участ в огненото езеро.”

Исус се обърна към мен и каза: ”Тази жена имаше греховни дела с много мъже и причини разрушаването на много домове. И въпреки всичко, аз продължих да я обичам. Дойдох при нея не с

осъждане, а със спасение. Много от Моите служители пращах до нея, за да се покае от злите си дела, но тя не се покая. Когато беше младо момиче, Аз я призовах, но тя продължи да върши зло. Тази жена правеше много неправди, но Аз щях да ѝ простя, ако беше дошла при Мене. Сатана влезе в нея и тя растеше с огорчение в себе си и не прости на другите. Тя ходеше на църква само за да си взема мъже. Намираше и ги съблазняваше. Ако само беше дошла при Мене, всичките ѝ грехове щяха да бъдат умити чрез Моята кръв. Част от тази жена искаше да Ми служи, но ти не можеш да служиш на Бога и на сатана едновременно. Всеки човек трябва да направи избор на кой ще служи.“

“Господи, – извиках аз, – дай ми сила да продължа по-нататък.” Аз се разлюлявах от главата до стъпалата ми, поради ужаса на ада. Исус ми рече: “Мир да бъде с теб!”

“Помогни ми, Господи!” – молих Го аз.

Сатана не иска да знаем истината за ада. С всичките си сънища и представи, никога ни бих си представяла ада такъв, какъвто го видях. “Скъпи Исусе, кога ще стигнем до края?” – питах отново. “Чадо Мое, – ми отговори Той, – само Отец знае, кога ще дойде свършекът!” Тогава Господ ми говори отново, казвайки: ”Мир да бъде с теб!” И голяма сила дойде върху мен.

С Исус вървахме между ямите. Искях да издърпам всеки човек и да го хвърля при нозете на Човешкия Син. Все повече плачех вътре в себе си. Мислех си, че не желая моите чада да дойдат тук. Най-подир, Исус се обърна и ми рече тихо: “Чадо Мое, ние ще отидем в твоя дом сега. Утре вечер ще се върнем в същата част на ада.” На връщане в дома ми, аз плачех и плачех. През деня си представях ужаса на всички тези хора там. На всеки, който срещам през деня му говорих за ада. Казвах му, че болките в ада изпреварват всякаква представа. Тези от вас, които четете тази книга, моля ви, покайте се от греховете си! Извикайте към Исус и Го помолете да ви спаси. Днес извикайте към Него! Не чакайте до утре! Утре-то може никога да не дойде. Времето бързо се изнизва. Паднете на колената си и бъдете изчистени от вашите грехове, като се покаете. Бъдете добри един с друг. Заради Исус бъдете внимателни и прощаващи един на друг. Ако сте ядосан на някой, простете му. Заради никакъв гняв не си струва да се ходи в ада.

Прощавайте, както Христос ни е простил всички грехове. Обичайте децата си, обичайте вашия ближен, както себе си. Господ на църквите казва: ”Покайте се и ще бъдете спасени!”

ГЛАВА 4 -- МНОГОТО ЯМИ

Следващата нощ аз и Исус отново бяхме в лявото крило на ада. И сега видях, както и преди, любовта Му, която имаше за погиналите там. И аз почувствах Неговата любов към мене и към всички, които са на Земята.

“Чадо, – ми рече Той – не е по волята на Отца да погине ни един. Сатана мами много и те го следват. Но Бог все още прощава. Бог е любов. Ако тези наистина бяха дошли при Отца и се покаяха, Той би им простил.“

Голяма чувствителност покри Исусовото лице, докато говореше. Отново ние ходихме всред огнени ями и преминахме покрай повечето хора, които по-рано описах.

“Боже мой, Боже мой, такива ужаси!” – продължавах да мисля, докато преминавах покрай толкова много горящи души в ада.

Всички горящи ръце покрай пътеката се протягаха към Исуса. Имаше само кости, а където е била плътта – една сива маса с горене и разложена плът на парцали. Вътре във всяка рамка на техните скелетни форми имаше една мръсно-сива мъгла – това е душата, захваната завинаги за един сух скелет. Аз бих могла да кажа според техните викове, че те чувстваха огъня, червеите, болката, безпомощността. И виковете им изпълниха моята душа със скръб толкова много, че не мога да я опиша. Само, ако бяха послушали призива на Бога, мислех си аз, те ни биха били тук. Аз знаех, че изгубените в ада имаха всички свои сетива. Те помнеха всичко, което някой им е казвал. Знаеха, че няма изход от пламъците и че са загубени завинаги. Да, без надежда, те все още се надяваха, като викаха към Исуса за милост. Ние спряхме до следващата яма. Тя беше като всички други. В нея се намираше формата на жена, която познах по гласа ѝ. Тя викаше към Исуса за освобождение от пламъците. Исус погледна жената с любов и рече:

“Докато ти беше на Земята, Аз те призовавах да дойдеш при Мене. Аз те призовавах да направиш своето сърце право пред Мен, преди да е станало твърде късно. Посещавах те много пъти посред нощните часове да ти говоря с Моята любов. Аз бях кандидат за тебе, обичах те и те

теглех към Мене с Духа Си. ‘Да, Господи, – каза ти, – аз ще Те следвам.’ С устните си ти Ми каза, че Ме обичаш, но сърцето ти не го направи. Аз знаех, къде беше твоето сърце. Често пращах Моите служители до теб да ти кажат да се покаеш за греховете си и да дойдеш при Мен, но ти не Ме слушаше. Исах да те употребя да служиш на другите, да помогнеш на други хора да Ме намерят.

Но ти желаеше света, а не Мен. Аз те призовавах, но ти нито Ме чуваше, нито се покаяваше за греховете си.”

Жената рече на Исус: “Ти помниш, Господи, как аз ходех на църква и бях една добра християнка. Аз се присъединих към църквата. Знаех, че Ти имаше призив за живота ми. Знаех, че трябваше да бъда послушна на този призив на всяка цена и го направих.”

Исус каза: “Жено, ти все още си пълна с лъжи и грях. Аз те призовах, но ти не Ме чуваше!

Наистина ти беше член на църква, но да бъдеш член на църква не те прави да влезеш в Небето.

Твоите грехове бяха много, а ти не се покая. Ти беше причината другите да се спъват в Моето Слово. Ти никога не прости на другите, когато те наранявах. Претендираше, че Ме обичаш и Ми служиш, когато беше с християни, но когато беше далеч от тях, ти лъжеше, мамеше и крадеше. Ти даде внимание на прелъстителни духове и ги присъедини към твоя двойствен живот. Знаеше правия и тесен път. – каза Исус. – Ти също беше двуезична. Говореше за твоите братя и сестри в Христа. Ти ги съдеше и си мислеше, че беше по-свята от тях, когато имаше голям грях в твоето сърце. Аз зная, че ти не послуша Моя нежен Дух на състрадание. Ти съдеше външно човека, без да обърнеш внимание, че много от тях бяха деца във вярата. Ти беше много строга. Да, ти каза, че Ме обичаш със своите устни, но твоето сърце беше далеч от Мене. Ти знаеше пътищата на Господа и ги разбра. Ти си играеше с Бога, а Бог знае всичко. Ако ти искрено служеше на Бога, ти нямаше да бъдеш тука днес. Не можеш да служиш на сатана и на Бога едновременно.“

Исус се обърна към мене и рече:

“Много хора в последните дни ще отстъпят от вярата, слушайки прелъстителни духове и ще служат на греха. Излезте от тях и се отделете. Не ходете в пътя им.”

Като се отдалечихме, жената започна да кълне и псува Исуса. Тя пискаше и викаше с ярост. Ние продължихме да вървим, а аз бях толкова слаба в тялото си. В следващата яма имаше форма на друг скелет. Аз усетих миризмата на смърт дори преди да пристигнем. Скелетът изглеждаше като останалите. Аз се зачудих какво ли е вършила тази душа, за да бъде изгубена и безпомощна, без бъдеще, а цяла вечност да е на това смъртно място. Адът е за цяла вечност! Като слушах викането на душите в мъка, аз също виках. Чух как една жена говори на Исуса от пламъците на ямата. Тя цитираше Божието Слово.

“Мили, Господи, какво прави тя тук?” – попитах аз.

“Чуй!” – рече Исус.

Жената каза: “Исусе Ти Си Пътят, Истината и Живота. Никой не може да дойде при Отца, освен чрез Тебе. Исус е Светлината на света. Ела при Исуса и Той ще те спаси.”

Когато тя изговори това, много от изгубените души около нея я чуха. Някои изпсуваха и я прокълнаха. Други ѝ рекоха да спре. А трети казваха: “Има ли наистина надежда?” или “Помогни ни, Исусе!”

Огромен вик на мъка изпълни въздуха. Не можах да разбера какво се беше случило. Не можах да науча, понеже жената проповядваше Евангелието. Но Господ знаеше моите мисли и ми рече:

“Чудо, Аз призовах тази жена на 30 годишна възраст да проповядва Моето Слово и да бъде свидетел на Евангелието. Призовавах различни хора, за различни цели в Моето тяло. Но ако мъжът или жената, момчето или момичето не искат Моя Дух, Аз ще си замина. Да, тя отговори на Моя призив за много години и порасна в знание за Господа. Тя научи Моя глас и направи много добри неща за Мене. Изучаваше Божието Слово. Често се молеше и имаше много отговорени молитви. Поучаваше много хора на пътя на святостта. Беше вярна в своята си къща. Годишите минаваха, докато един ден тя хвана съпруга си да ѝ изневерява с друга жена. И дори той, след това, я молеше за простителност, но тя растеше с огорчение в сърцето си, не му прости и не се опита да спаси брака си. Наистина, нейният съпруг беше грешен и извърши голям грях. Но тази жена познаваше Моето Слово. Тя знаеше да прощава и че при всяко изкушение има начин то да се избегне.

Съпругът ѝ я молеше да му прости. И въпреки всичко тя не го направи. Вместо това, омразата хвана корен и растеше в нея, и тя не се обърна към Мене. Тази жена се обърна към растящата с всеки ден омраза и си каза в сърцето: ‘Аз служа на Бога през цялото време, а моят съпруг избяга с друга жена! Мислиш ли, че това, което мисля е правилно?’ А Аз ѝ отговорих: Не, не е правилно. Но той дойде при теб, покая се и каза, че никога няма да прави това отново. Дъще, погледни вътре в себе си и ще видиш, че ти сама си го причинила това.”

“Не аз, Господи! – рече тя. – Аз съм свята, а той е грешен.”

Тя не Ме слушаше. Времето си минаваше, а тя не се молеше, нито пък четеше Библията. Стана ядосана, не само на своя съпруг, но също и на онези, които са около нея. Цитираше Писанията, но не му прости. Не Ме слушаше. В сърцето ѝ горчивината растеше и голям грях влезе в него.

Убийството растеше в нейното сърце, където някога е била любовта. И един ден, в своята омраза, тя уби съпруга си и другата жена. Сатана я превзе напълно и тя се самоуби.”

Погледнах към изгубената душа, която е предала Христос и осъдила себе си на пламъци и болка.

Чух я как отговори на Исуса:

“Аз ще му простя сега, Господи! – рече тя. – Пусни ме навън. Аз ще Ти се подчинявам вече. Виж, Господи, аз проповядвам и1058 Твоето Слово сега. За в час демоните дойдоха и ме грабнаха да бъда мъчена дори по-лошо. С часове ме измъчваха, защото аз проповядвах Твоето Слово. Мъките ми са даже по-лоши. Моля Те, Господи! Прося от Тебе да ми позволиш да изляза навън.”

Аз виках с жената и молих Господ да ме пази от цялата горчевина в сърцето.

“Не допускай омразата да дойде в моето сърце, Господи Исусе!” – молих Го аз.

“Ела, нека да продължим.” – каза Исус.

В следващата яма се намираше душата на мъж, обгърната в нейния скелет, крещящ към Исуса:

“Господи, помогни ми да разбера защо съм тука.”

Исус рече: “Мир да бъде все още. Ти знаеш защо си тука.”

“Пусни ме и аз ще бъда добър!” – се молеше човека.

Господ му рече: “Дори и в ада все още лъжеш.”

Тогава Исус се обърна към мен и рече: “Този мъж беше на 23 години, когато дойде тук. Той не послуша Моето Евангелие. Много пъти слушаше Словото Ми и често беше в дома Ми. Аз го водех чрез Духа Си към спасение, но той желаше света с неговата похот. Обичаше да пие и не послуша призива Ми. Този човек беше отраснал в църквата, но не предаде себе си на Мен.

Веднъж той Ми каза: ‘Аз ще Ти дам своя живот, Исусе, някой ден’. Но този ден никога не дойде.

Една нощ, след едно парти, той катастрофира и умря на място. Сатана напълно го измами. Не послуша Моя призив. Другите също умряха при катастрофата. Сатана идва да заколи, открадне и погуби. Ако само Ме беше послушал този млад мъж! Не е по Божията воля да загине ни един!

Сатана искаше тази душа и я погуби чрез безгрижие, грях и пианство. Много домове и животи са разрушени всяка година от алкохола.”

Ако хората можеха да видят, че похотта и пожеланията на света са само за един сезон! Ако дойдеш при Господ Исус Христос, Той ще те освободи от пианството. Извикай към Исуса и Той ще те чуе и помогне. Ще бъде твой приятел. Запомни: Исус те обича и има власт да прости грехове ти!

Христос предупреждава женените християни да не прелюбодействат! А пожеланието в сърцето на жена или мъж, дори и да не си извършил прелюбодейство, вече е прелюбодейство в твоето сърце.

Млади хора, стойте далеч от наркотици и извънбрачен секс! Ако съгрешите, Бог ще ви прости, ако се покаете. Извикайте към Него сега, докато все още е време. Намерете силни и зрели християни и ги помолете, ако могат да говорят с вас относно вашите проблеми. Вие ще бъдете щастливи, че сте отделили време сега, в този свят, преди да е станало твърде късно. Сатана идва като светъл ангел да измами света. Преоблечен като бял ангел, дяволът завежда много повече души в ада, отколкото като ревящ лъв.

Въпреки че е знаел свящото Божие Слово, за този млад човек грехът се е сторил само едно изкушение. Той си е мислил: ‘Само още едно парти. Исус ще прояви разбиране.’ Но смъртта няма милост. Той е отлагал твърде много.

Погледнах към душата на младежа и си припомних за моите собствени деца: “О, Господи, нека те да Ти служат!” Зная, че много читатели имат близки и любими хора, може би и деца, които не искат те да отидат в ада. Кажете им за Исуса, преди да е станало и1090 твърде късно. Кажете им да се покаят от греховете си и Бог ще им прости и ще ги направи свети.

Виковете на младежа кънтяха в мене дълго време. Никога няма да забравя тези викове на разкаяние. Помня как плътта висеше и гореше в пламъци. Не ще забравя гниенето ѝ, миризмата на смърт, дупки, където някога е имало очи, мръсно–сивата душа и червеи, които пълзяха през костите. Тази форма на младия човек издигна ръцете си към Исуса, молейки Го, докато ние вървахме към следващата яма.

“Мили, Господи, – се молах аз, – дай ми сила да продължа по-нататък.”

И тогава чух женски вик на отчаяние. Смъртни викове имаше навсякъде. Скоро се намерихме пред ямата, където се намираше тази жена. Тя се молеше от цялата си душа на Исуса да я изведе от там.

“Господи, – рече тя, – не съм ли била тук твърде дълго? Моите мъки са повече, отколкото мога да нося. Моля Те, Исусе, изведи ме навън!”

Ридания разтресоха скелета ѝ и същата болка се чувстваше в гласа ѝ. Разбрах, че е страдала много и попитах:

“Исусе, нищо ли не можеш да направиш?”

Тогава Исус каза на жената от ямата:

“Докато ти беше на земята, аз те виках да дойдеш при Мен. Призовавах те да предадеш сърцето си на Мене, да простиш на другите, да стоиш далеч от греха. Дори съм те посещавал посред нощ, за да те привлеча чрез Духа Си отново и отново. Чрез устните си казваше, че Ме обичаш, но твоето сърце беше далеч от Мене. Нима не знаеш, че нищо не може да се скрие от Бога? Ти лъжеше другите, но не можеш да излъжеш Мен. Все още изпращах други да ти кажат да се покаеш, но ти не ги послуша. Ти не послуша, не проумя, а в омраза се отвърна от тях. аз те поставих на място, където можеше да слушаш Моето Слово. Но ти не предаде сърцето си на Мене.

Не съжаляваше, нито се срамуваше от това, което вършеше. Закорави сърцето си и Ме отхвърли.

Сега си изгубена и погубена. Трябваше да Ме послушаш.“

И в този момент тя погледна Исуса и започна да проклина и псува Бога. аз почувствах присъствието на зли духове и знаех, че те са, които псуваха и кълняха. Колко е скръбно да си загубен завинаги в ада! Съпротивявай се на дявола, докато все още можеш и той ще побегне от теб.

Исус рече: “Небето и Земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат!”

ГЛАВА 5 -- ТУНЕЛЪТ НА СТРАХА

Опитвах се да си спомня проповядване, което съм чувала относно ада. Но никога не съм слушала за такива ужасни неща, както тези, които Господ ми показа тука. Адът беше безкрайно лош, отколкото някой би си помислил или представил. Това ме нарани толкова много – да узная, че душите, които са там, са на вечни мъки. Няма изход от това място.

аз реших да направя всичко по силите си, за да спася хората от тези ужаси на ада. Трябва да проповядвам Евангелието на всеки, който среща! Да му кажа за ада, че е страшно място и че е истина. Разбирате ли какво искам да кажа? Ако грешниците не се покаят и не повярват в Евангелието на Святия Бог, те със сигурност ще свършат тук! Повярвайте в Господа Исуса Христа и Го призовете, за да ви спаси от грях. Прочетете глава 3 и глава 14 от Евангелието на Йоана.

Моля ви, прочетете това Евангелие, за да можете повече да разберете за ада и след това какво следва там. Като четете, молете се Исус да влезе във вашето сърце, да ви умие от греховете ви, преди да е станало твърде късно.

Исус и аз вървахме през ада. Пътеката беше с обгорена, суха и пуста повърхност. Погледнах надолу към редиците от ями, колкото можех надалече. Бях твърде изморена. Сърцето и духа ми бяха съкрушени от всичко което видях и чух и знаех, че всичко тепърва предстои.

“Исусе, дай ми сила да продължа!” – молах се аз.

След като Исус ми даде от силата Си, аз вървах близо зад Него. Бях изпълнена със скръб за всички ужасни неща, които видях. Чудех се вътре в себе си, дали света ще ми повярва. Погледнах в дясно от мене, в ляво и отзад мене – навсякъде имаше ями от огън, пламъци и горящи души. Извиках в истински ужас. Ужасът от това, което гледах, беше твърде голям за да мога да го понеса.

“О, земя, покай се!” – извиках аз.

Големи ридания разтърсиха духа ми, като ходех с Исуса. Учудих се какво беше следващото. Чудех се какво ли правят моето семейство и приятели. О, аз ги обичах! Помних преди как грешах. И се върнах при Исус. О, как благодарях на Бога, че съм се върнала при Него, преди да е станало твърде късно. Исус каза:

“Сега сме до входа на тунела, който ще ни отведе до търбуха на ада. Адът е направен като формата на човек и се намира в центъра на Земята. Тялото лежи на своя гръб, с двете ръце и крака прострени навън. Както Аз имам Тяло от вярващи, така и ада си има тяло от грях и смърт. Както Христовото тяло се изгражда ден след ден, така и адовото тяло се изгражда всекидневно.”

По пътя ни към тунела ходехме, преминавайки през огнени ями, откъдето се чуваха силни викове и стонове. Мнозина викаха към Исуса, когато преминавахме покрай тях. Други се опитваха да се покатерят и излязат извън ямите от огън, за да Го докоснат, но не можеха.

“Твърде късно! Твърде късно!” – викаше моето сърце. Мъката беше винаги върху Исусовото лице, докато вървахме. Гледайки огнените ями, си спомних как семейно си приготвяхме храна в задния двор и използвахме нагорещени въглища, които тлееха с часове. Толкова много жар виждах тук в ада. Толкова бях благодарна, когато влязохме в тунела. Мислех си, че тунела не може да бъде толкова лош, колкото ямите. Но уви, грешах! Колкото повече навлизахме навътре, започвах да виждам големи змии, огромни плъхове и много зли духове, всички бягащи от присъствието на Господа Исуса Христа. Змиите съскаха по нас, а плъховете скимтяха. Имаше много зли звуци. Усойници и мрачни сенки бяха навсякъде около нас. Исус беше единствената светлина, която можеше да се види в тунела. Аз стоях колкото се може по-близо до Него. Бесове и дяволи бяха от всичките страни на каверната и те ходеха нагоре и надолу по тунела. По-късно разбрах, че тези зли духове излизат на земята, за да изпълняват сатанинските нареждания.

Усещайки моя страх от този мрак, влага и мръсотия, Исус ми рече:

“Не се бой; скоро ще бъдем на края на тунела. Аз трябва да ти покажа тези неща. Ела и Ме следвай!”

Гигантски змии се плъзгаха покрай нас. Някои от змиите бяха широки около 1,20 м и около м дълги. Гъста и отворотелна миризма изпълваше въздуха и злите духове бяха навсякъде.

Исус ми каза:

“Много скоро ще бъдем в търбуха на ада. Тази част на ада е 17 мили висока и 3 мили в радиус наоколо като кръг.”

Исус ми даде точните размери. Ще се опитам да запиша и кажа каквото съм чула и видяла. Ще го направя за Слава на Отца и Сина, и Святия Дух! Да бъде Божията воля. Аз знаех, че Исус ми показва всички тези неща, за да предупредя мъже и жени в света да избегнат ада на всяка цена.

Уважаеми читатели, ако вие четете това и не познавате Исуса, спрете точно сега, покайте се за своите грехове и Го поканете да стане ваш личен Господ и Спасител.

ГЛАВА 6 -- ДЕЙНОСТТА НА АДА

Видяхме пред нас мъждива жълта светлина. Исус и аз излязохме от тунела на страха и сега застанахме на един мръсен хълм, откъдето можехме да видим търбуха на ада. Колкото и далече да можехме да гледаме, имаше една огромна дейност, която се извършваше долу в центъра /в търбуха/ на ада.

Спряхме и Исус каза:

“Аз ще те прекарам през търбуха на ада и ще ти покажа много неща. Ела и Ме следвай.”

И двамата продължихме да вървим. Исус каза:

“Пред нас са много ужаси. Те не са измислица на някой, но са истинска реалност. Бъди сигурна да кажеш на своите читатели, че демонската сила съществува. Също така им кажи, че Сатана е реален и самите началства и власти, и лукавите духове в поднебесната, и управителите на тъмнината на този свят. Но те не трябва да се отчайват, защото ако людете Ми, които се наричат с Моето Име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от всичките си

нечестиви пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им и техните тела.

Толкова, колкото е действително небето, също толкова е действителен и ада.“

Бог иска да знаеш за ада и той желае да те предпази от това отвратително място. Ти имаш начин, чрез който да го избегнеш. Този начин е Исус Христос, Спасителят на твоята душа. Запомни, че само тези, чиито имена са записани в Книгата на Живота, ще бъдат спасени.

Ние стигнахме до първата дейност в търбуха на ада. Това беше в дясно, от където влязохме и се изкачихме на малкия хълм в началото в тъмния ъгъл на ада. Аз запомних думите на Господа, когато Той ми рече:

“Може да изглежда, като че ли съм те изоставил, но не е така. Запомни, че Аз имам всичката власт на небето и на земята. Понякога злите духове и изгубените души не ни виждат или не знаят, че сме тук. Но не се страхувай! Каквото виждаш е реално. Тези неща се случват точно сега и ще продължават да се случват, докато смъртта и ада бъдат хвърлени в огненото езеро.”

Читателю, сигурен ли си, че името ти е записано в Книгата u1085 на Агнето – в Книгата на Живота?

Можехме да чуем пред нас гласове и викове на души в мъки. Ние се качихме върху малък хълм и погледнахме отгоре. Светлина обля този район, така че можехме ясно да виждаме. Крясъци, каквито никога не си мислел, че са възможни, бяха изпълнили въздуха. Те бяха крясъците на мъж.

“Чуй Ме! – рече Исус. – Това, което виждаш и чуваш е действителност. Обърнете внимание, служители на Евангелието! Това са вярно и истинно казани неща. Събудете се, благовестители, проповедници и учители на Моето Слово и всички вие, които сте призвани да проповядвате Евангелието на Господ Исус Христос. Ако съгрешавате, покайте се или и вие ще бъдете също наказани!“

Ние провървахме нагоре около 15 фута /5 метра/ от това, което видяхме. Аз видях малки тъмно облечени фигури, маршируващи около обект приличащ на кутия. Като приближих по-близо, видях, че тази кутия представляваше ковчег, а фигурите бяха демони. Това беше истински ковчег с 12 демона маршируващи около него. Те се смееха и пееха. Всеки от тях имаше остро копие в ръката си, което той държеше пъхнато в ковчега чрез малък отвор, който беше изотзад. Във въздуха се усещаше чувство на голям страх и аз треперех от гледката пред мен.

Исус отново знаеше моите мисли, затова Той ми каза:

”Чадо, има много души на мъки тук и съществуват много различни начини на мъчения за тези души. Има по-голямо наказание за тези, които веднъж са проповядвали Евангелието и са се върнали обратно към греха. За тези, които не са били послушни на призива на Бога за техния живот.”

Чух толкова отчаен вик, че той изпълни сърцето ми с отчаяние.

“Няма надежда! Няма надежда!” – викаше той.

Безнадеждният вик дойде от ковчега. Беше един безкраен вой на скърбене.

“О, колко е ужасно!” – рекох аз.

“Ела! – рече Исус. – Нека да отидем по-близо.”

И така, Той приближи до ковчега и погледна вътре. Аз направих същото. Това показа, че злите духове не можеха да ни видят.

Една мръсно-сива мъгла имаше вътре в ковчега. Като се приближих, видях, че демоните пъхаха копията си в душата на мъжа, която беше в ковчега. Никога няма да забравя страданието му. Аз виках към Исуса:

“Нека да излезе, Господи! Нека да се махне!”

Мъката на тази душа беше толкова ужасна гледка. Само да можеше да бъде спасена. Аз протегнах ръце към Исуса и Го помолих да позволи на човека да излезе от ковчега.

Исус ми рече: “Чадо Мое, имай мир!”

Докато говорихме, мъжът ни съзря и каза:

“Господи, Господи, изведи ме! Имай милост!”

Аз погледнах долу и видях кървава каша. Пред мен беше душата на мъжа. Вътре в душата имаше човешко сърце и кръв бликаше от него. Пъхането на копията буквално пронизваха неговото сърце.

“Аз ще Ти служа сега, Господи!” – се молеше той. – Моля Те, пусни ме навън!”

Знаех, че този човек чувстваше всяко копие, което пронизваше неговото сърце.

“Ден и нощ той е мъчен. – каза Господ. – Той беше поставен тук от сатана и той е, който го мъчи.”

Мъжът извика: “Господи, аз ще проповядвам сега истинското Евангелие. Аз ще говоря за греха и за ада. Но моля Те, помогни ми да изляза от тук.”

Исус каза: ”Този мъж беше проповедник на Божието Слово. Имаше време, когато той Ми служеше с цялото си сърце и доведе много хора до спасение. Някои от неговите вярващи все още Ми служат днес от много години насам. Похотта на плътта и измамата на богатството го заблуди. Той позволи на сатана да го ръководи. Той имаше голяма църква, хубава кола, голям доход. Този бивш проповедник започна да краде от даренията. Започна да поучава лъжи. Той говореше полулъжи и полуистини. Не Ми позволи да го коригирам. Изпращах пратениците Си до него, за да му кажат да се покае и да проповядва истината, но той обикна удоволствията на този свят повече от живота на Бога. Той не знаеше да поучава или да проповядва други доктрини освен истината, както е разкрита в Библията. Но преди да умре каза, че кръщението в Святия Дух е една лъжа и тези, които претендират, че имат Святия Дух, са лицемери. Този проповедник каза, че ти можеш да бъдеш един пияница и да отидеш на Небето, дори без покаяние. Той казваше, че Бог не би пратил никой в ада – този Бог е твърде добър да направи това. Той беше причина много добри хора да отпаднат от благодатта на Господа. Той дори рече, че не се нуждае от Мене, защото е като бог. Дори отиде твърде далече, да провежда семинари за да проповядва тази фалшива доктрина.

Той потъпка Моето Свято Слово под своите крака. Но Аз все още продължих да го обичам. Чадо Мое, по-добре никога да не Ме е познавал някой, отколкото да Ме е познавал и да се върне назад от служение към Мен.” – рече Господ.

“Ако само Те беше послушал, Господи! – виках аз. – Ако само се беше погрижил за своята си душа и душите на другите.“

“Той не Ме послуша. Когато го призовавах, не Ме чу, а обикна лесния живот. Аз го призовавах и призовавах, за да се покае, но той не се върна обратно при Мене. Един ден беше убит и моментално дойде тук. Сега сатана го мъчи за това, че някога е проповядвал Моето Слово и е спасявал души за Моето царство. Това е неговото мъчение.”

Аз гледах демоните как продължаваха да маршируват около ковчега. Човешкото сърце биеше и истинска кръв се изливаше от него. Никога няма да забравя неговите викове на болка и скръб.

Исус погледна човека в ковчега с голямо състрадание и рече:

“Кръвта на много погубени души са върху ръцете на този човек. Много от тях са на мъки тук точно сега.“

Със сърца, изпълнени със скръб, двамата с Исус продължихме да вървим. Като напуснахме, видях една друга група от демони да пристига към ковчега. Те бяха около три фута високи (90 см), облечени в черни дрехи, с черни качулки върху лицата им. Те пък мъчиха душата по друг начин.

Аз си мислех, каква гордост има понякога във всички нас и ни прави неспособни да си признаем грешките, и да молим за простителност. Ние отказваме да се покаем и да се смирим, и продължаваме, като че ли сме винаги прави. Но послушай, душо: адът е реален! Моля те, не отивай на това място!

Тогава Исус ми показа гигантски часовник, прострял се по целия свят. И аз чух неговото тиктакане. Стрелката за час се намираше близо до дванадесетия час. А тази на минутите беше спряла на 3 минути преди дванадесет. Тайно минутната стрелка се движеше напред към часа. Както се движеше, тиктакането стана по-високо и по-високо, докато ми изглеждаше, че изпълни цялата Земя. Бог говори като тръба и Неговия глас е като на много води.

“Чувай и слушай какво казва Духът към църквите! – рече Исус. – Бъди готов! Във време, което не мислиш, Аз ще дойда отново. Аз чувам тиктакането на часовника. Дванадесет часа е!

Младоженецът идва за Своята Невяста – Църквата!“

Готови ли сте за идването на Исус Христос, приятели мои? Или ще бъдете като онези, които казват: “Не днес, Господи!“? Ще Го призовете ли и да бъдете спасени? Ще предадете ли сърцето си на Него – днес? Запомнете: Исус може и ще ви спаси от всяко зло, ако вие просто Го призовете днес и се покаете. Молете се за вашето семейство и за хората, които обичате, така, че те да отидат и да се покаят при Исус Христос преди да е станало твърде късно. Чуйте как Исус казва:

“Аз ще те пазя от зло. Аз ще те пазя във всичките твои пътища. Аз ще те спася. Аз ще спася тези, които обичаш.”

С много сълзи се моля за всички вас, които четете тази книга, да проумеете истината, преди да е станало твърде късно. Ада е вечен! Аз се опитвам с най-доброто, от своята способност, да разкрия всичко, което видях и чух. Зная, че тези неща са истина. Като четете останалата част на тази книга, моля се да се покаете и да приемете Господ Исус Христос за ваш личен Спасител!

Аз чух гласа на Бога: ”Време е да си ходим. Ще се върнем отново утре.”

ГЛАВА 7 -- ТЪРБУХЪТ НА АДА

Следващата нощ двамата с Исус отново отидохме в ада. Първо влязохме в една голяма отворена площ. Докъдето и да гледах, виждах, че продължават да се извършват зли неща. Голям брой от тях бяха концентрирани около нас. Само на около 10 фута далеч от мястото, където ние стояхме, забелязах една особена дейност – особеното беше, че много зли форми и демонски духове бързаха да влизат и излизат от този район. Сцената беше сякаш от филм на ужасите. Докъдето и да гледах, имаше души в мъки и дявола и неговите ангели си вършеха добре работата. Полумрака беше пронизан от писъците на агония и отчаяние.

Исус каза: “Чудо, сатана е двоен измамник – и на земята и в ада мъчи душите. Много от демоничните сили се срещат тук, както и горе на земята в момент на нараняване, огорчаване и измама. Аз ще ти покажа неща, които ти никога не си виждала в такива детайли. Някои от нещата, които виждаш, се случват сега, докато другите тепърва ще станат в бъдещето.”

Отново погледнах напред. Повърхността беше светлокафява на цвят, безжизнена, без каквато и да била растителност. Всичко беше мъртво или умиращо. Някои места бяха студени и влажни, докато други бяха горещи и сухи. И винаги имаше миризма на гнилота от горящата и разлагаща се плът, смесено с мириса на мърша, остарял боклук и помия.

“Сатана използва много капани и примки за да измами Божиите хора. – каза Исус. – По време на нашето пътуване до ада, Аз ще ти покажа много от лукавите и коварни хитрости на дявола.”

Ние извървахме само няколко ярда, когато съгледах един тъмен черен обект, мерзелеещ се злокобно пред нас. Стори ме се, че се мърдаше нагоре и надолу, свиваше се и се увеличаваше. И при всяко придвижване, то изхвърляше навън едно ужасно зловоние – миризма, по-силна от обикновената, отвратително ухание, което изпълни атмосферата на ада. Ще се опитам да обясня, колкото е възможно по-добре това, което видях. Този голям, окачен, черен обект продължаваше да се свива и разпуца и да изхвърля и1086 отвратителна миризма. Забелязах нещо като рогове, тъмни на цвят, излизаци от него и отиващи към земята. Проумях, че това беше голямо черно сърце и че имаше много входи до него. Едно лошо предчувствие дойде върху мен. Исус знаеше мислите ми и каза:

“Не се страхувай! Това е сърцето на ада. По-късно ние ще преминем през него, но сега трябва да отидем до блока от клетки на ада.”

Той е в кръг, намиращ се в търбуха на ада. Клетките са 17 мили високи. Аз погледнах и видях голям кафяв ров между клетките и дъното или търбуха на ада. Според мен рова беше около 6 фута дълбок и се зачудих как преминах през него. Не съм мислила по-рано, че тогава ние бяхме горе на издатината на първата редица от клетки. Тази издатина преминаваше като пътека около клетките и също така като удобно място, откъдето някой може да наблюдава центъра на ада.

Исус каза: ”Тези неща са верни и истинни. Смъртта и ада един ден ще бъдат хвърлени в огненото езеро. До тогава, това място принадлежи на ада. Клетките ще продължат да бъдат тук, изпълнени с грешни души, мъчени и страдащи. Аз дадох живота Си за да не дойдете вие на това място. Знаех за тези места, че са реалност, но милостта на Моя Отец също е реална. Ако желаш, Той ще ти прости. Извикай към Него в Мое Име днес!”

ГЛАВА 8 -- КЛЕТКИТЕ В АДА

Исус и аз стояхме на тази издатина на първата редица от клетки. Издатината беше около 4 фута широка (1,2 м). Погледнах, колкото можех нагоре – имаше и други издатини в голям кръг наоколо, което приличаше на гигантска яма. В основата на издатината или пътеката, имаше клетки,

които бяха вкопани в земята. Като затворнически клетки. Те бяха в редица, като се отделяха помежду си от мръсотия с ширина от 2 фута. Исус рече:

“Този блок, състоящ се от клетки, е 17 мили на височина, започващ от дъното на ада. Тук в тези клетки има много души, които са се занимавали с магьосничество или окултизъм. Някои от тях са били чародеи, медиуми, продавачи на наркотици, идолопоклонници или зли хора, обладани от духове. Това са души, които са правели най-големите мерзости срещу Бога. Много от тях са тук от стотици години. Те не са се покаяли, мамели са хора и са ги отдалечили от Бога. Тези души са извършили голямо нечестие срещу Господа и Неговия народ. Злото и греха са били тяхната любов и търпение.”

След като вървах, следвайки Господа по пътеката, погледнах надолу към центъра и видях, че мъждива светлина го изпълваше и можех да съзря движението на много фигури. Гледайки, колкото можех пред нас, навсякъде виждах клетки. Мислех си, че мъките в ада сигурно не са толкова ужасни, в сравнение с тези от ямите. Навсякъде около нас чувах крясъци, стонове и писъци в клетките. Голяма скръб изпълни сърцето ми. Исус рече:

”Чудо Мое, досега не допуснах да чуеш тези викове. Но сега искам да ти покажа, как сатана идва да открадне, убие и разруши. Тук, в ада, има различни мъки за различните души. Сатана управлява тези мъчения до деня на съда, когато смъртта и ада ще бъдат хвърлени в огненото езеро. Също така, понякога огненото езеро идва през ада.”

Докато вървахме покрай издатината, звуците ставаха все по-силни. Голям вик идваше от вътрешната страна на клетките. Като вървах близо до Исуса, Той спря пред третата клетка. Ярка светлина светеше вътре в клетката. В нея имаше стара жена, седяща на люлеещ се стол и плачеше, сякаш сърцето ѝ беше строшено. Не знаех защо, но бях шокирана от това – да разбере, че тази жена беше реална личност с тяло. Клетката беше напълно пуста, с изключение на люлеещия се стол. Стените на клетката бяха изработени от светла глина и мръсотия, плъзгаща се по земята.

Предната врата завъртваше цялото лице на клетката. Беше направена от черен метал с резета, заключени на нея. Откакто резетата бяха поставени настрана, Исус и аз имахме неограничен поглед към цялата клетка. Цветът на плътта на старата жена беше пепеляв, със сив оттенък. Тя се люлееше напред и назад. Както се движеше, сълзите ѝ падаха долу. Знаех, че нейният агонизиращ изглед свидетелства за голяма болка. Тя страдаше от невидимо мъчение. Зачудих се за какво е виновна, че е затворена тук. Изведнъж, точно пред очите ми, жената започна да променя формата си – отначало в стар мъж, после в млада жена, а след това в средна по възраст жена и накрая отново в стара жена. Бях шокирана, докато гледах как се променяше от една форма в друга.

Когато тя видя Исус, извика:

”Господи, имай милост към мен. Изведи ме от това място на мъки.”

Тя се наведе на стола си и се протегна към Исус, но не можа да Го докосне. Промяната продължи да се извършва. Дори дрехите ѝ се променяха – беше облечена ту като остарял мъж, ту като жена на средна възраст, ту като младо момиче, докато накрая обратно в старица. Всяка от тези промени ми се стори, че отнемаше по няколко минути. Попитах Исус:

“Защо, Господи?”

А тя отново извика:

”О, Господи, махни ме от тук, преди те да се върнат.“

Сега тя стоеше пред клетката, вкопчвайки своите малки юмруци в резетата и рече:

“Аз зная, че Твоята любов е истинна. Зная, че любовта Ти е реална. Изведи ме от тук!”

Когато жената изкрещя в ужас, нещо започна да раздира плътта ѝ от тялото.

“Тя не е това, което показва, че е!” – каза Господ.

Жената застана с гръб на стола и започна да се тресе. Но сега само един скелет стоеше на люлеещия се стол – скелет с мръсна мъгла отвътре /бел. на прев. – душата ѝ/. Където, само преди минути, имаше облечено тяло, сега там бяха черни, изгорели кости и празнини, вместо очи.

Душата на жената стенеше и викаше към Исуса за покаяние. Но виковете ѝ бяха твърде закъснели.

“Обратно на Земята?! – каза Исус. – Тази жена беше вещица и практикуваше поклонение на Сатана. Не само практикуваше магии, но тя учеше и други да правят това. Когато беше дете,

родителите ѝ правеха черни магии. Те възлюбиха тъмнината повече от светлината. Много пъти Аз я призовавах да се покае. Но тя Ми се подиграваше и каза: “Аз се удоволствам да служа на сатана.

Ще продължавам да му служа.” Тази жена отхвърли истината и не се покая от своето зло. Тя отдалечи много хора от Бога и някои от тях са в ада с нея днес. Ако се беше покаяла, Аз щях да спася нея и много от нейното семейство, но тя не Ме послуша. Сатана измами тази жена да повярва, че тя ще приеме свое собствено царство като награда за това, че му служи. Той ѝ каза, че никога няма да умре, но ще има вечен живот с него. Тя умря, хвалейки сатана, дойде тук и го помоли за нейното царство. Сатана, бащата на лъжата, ѝ се изсмя в лицето и каза: ”Мислиш ли, че ще разделя царството си с теб? Това е моето царство!” И той я заключи в тази клетка, като я мъчи ден и нощ. На земята тази жена обучаваше много вещици, едновременно бели вещици (правещи бели магии) и черни вещици (правещи черни магии), да извършват нейните магии. Един от нейните магически трикове беше да се превръща от млада жена – в жена на средна възраст, в старица, дори в старец. В онези дни беше забавно да променяш тялото си и да плашиш по-малките магьосници със своите магии. Но сега тя страда от мъките на ада и нейната плът се раздира с всяка промяна. Тя не може да го контролира сега и продължава да се променя от една форма в друга, но нейната истинска форма е мъгливата ѝ душа в този скелет. Сатана я използваше за неговите зли цели, а сега ѝ се подиграва и надсмива. Толкова често тя е доличана обратно пред сатана, за да бъде мъчена за негово удоволствие. Аз я призовавах много пъти и щях да я спася. Но тя Ме нямаше. Сега тя се моли и умолява за прощение, но е твърде късно! Сега тя е изгубена без надежда!”

Погледнах към тази жена, изгубена за цяла вечност, страдаща в болки и си мислех, че тя е била зла жена, но моето сърце беше разчупено от състрадание.

“Господи, колко е ужасно!” – казах през сълзи.

И тогава, малко след като Исус и аз бяхме при нея, един мръсно-кафяв демон, със счупени крила, с размери и форма на голяма мечка, дойде пред нейната клетка и я отвори с ключ. Жената извика с висок глас и направи голям шум, както когато е изплашена. Тя изкрещя, изпаднала в ужас, след като демона започна да я атакува и издърпва навън от клетката.

Исус рече: ”Този демон я мъчи често.”

Аз наблюдавах как тя беше извлечена извън клетката и изхвърлена.

“Мили, Господи, – се молих аз, – нищо ли не може да се направи?”

Почувствах такова състрадание към нея.

“Твърде късно е! – отговори Исус. – Твърде късно е!”

ГЛАВА 9 -- УЖАСИТЕ НА АДА

Аз разбирам защо хората, намиращи се в клетките на търбуха на ада, бяха в по-различни мъки от останалите. Имаше много неща, които не проумявах. Просто слушах Исус каквото говореше и правех запис на всичко, което съм видяла и чула, за Божия слава. Доколкото можех да гледам в далечината, ми се стори, че клетките бяха в един безкраен кръг. Във всяка клетка имаше по една душа. Стенания, оплаквания, въздишки и охкания идваха от клетките, като вървяхме покрай тях.

Движихме се далече, когато Исус спря пред друга една клетка. Като погледнахме вътре, светлина влезе там. Стоях и гледах душата, която беше вътре и знаех, че беше в ужасни мъки! Беше друга жена и имаше сиво-син цвят. Нейната плът беше мъртва и частите ѝ, които бяха изгнили, се свличаха от костите. Те всички бяха изгорели до тъмно черно и имаше късчета и парчета от парцалени дрехи. Отвратителна миризма идваше от клетката. Както предишната жена, тя също стоеше на люлеещ се стол. Държеше парцалена кукла. И като се люлееше, извика и захвана парцалената кукла за кръста. Големи ридания разтресоха тялото ѝ и вой идваше откъм клетката.

Исус ми рече:

”Тя също беше слуга на сатана. Продаде душата си на него и докато беше жива, практикуваше всеки вид зло. Магьосничеството е реалност. – рече Исус. – Тази жена поучаваше и практикуваше магьосничество, и обърна много хора по този път на греха. Тези, които бяха учители по магьосничество, им се обърна специално внимание и получиха голяма сила от сатана, повече отколкото тези, които само я практикуваха. Тя беше гадател, предсказател и медиум за господаря

си. Спечели голямо благоволение от сатана за всичките си зли дела, които извърши. Тази жена знаеше как да употребява силите на тъмнината за себе си и за сатана. Тя ходеше на служби, където се покланяха на дявола и го хвалеха. Беше силна негова служителка.“

Аз се зачудих колко много души е подмамила за сатана. Погледнах на тази кокалеста черупка, където обитаваше душата ѝ. Крещяща върху парцалената кукла, наподобяваща мръсно парче от плат. Скръб изпълни моето сърце и очите ми се изпълниха със сълзи. Жената здраво придържаше парцалената кукла, като че ли чакаше помощ от нея. Миризма на смърт изпълни мястото. Тогава я видях да се променя като предната жена. Отначало беше като възрастна дама от тридесетте години и тогава стана съвременно младо момиче. Една след друга тя правеше тези фантастични трансформации точно пред нашите очи.

“Тази жена, – рече Исус, – беше проповедник, но на сатаната. Точно както истинското Евангелие се проповядва от истински служители на Евангелието до нас, така и сатаната си има своите служители. Тази жена имаше най-висшия ранг сатанинска власт и то такава, че се изискваше да продаде душата си, за да я притежава. Както монетата има две страни, така ако едната страна са сатанинските зли дарби, то те са противоположната страна на дарбите, които Исус дарява на вярващите. Това е силата на тъмнината. Тези сатанински работници се трудят в областта на окултизма, магазини за магьосничество, четене по дланта (хиромантия) и много други. Един медиум на дявола е мощен сатанински работник. Такива личности са напълно подмамани и са се продали напълно на сатана. Някои служители на тъмнината дори не могат да говорят на сатана, докато техните медиуми първо не му кажат за тях. Те извършват човешки и животински жертвоприношения на дявола. Много хора предават душите си на сатана. Те избират да служат на него, вместо на Мене. Изборът им по този начин е смърт, освен ако не се покаят от техните грехове и не Ме призват. Аз Съм верен и ще ги спася от техните грехове. Също така много хора продават душите си на сатана, мислейки, че ще живеят вечно. Но те ще умрат от ужасна смърт.

Сатана все още мисли, че той може да премахне Бог и да разбие плана на Бога, но той бе победен на кръста. Аз взех ключовете от сатана и Ми се даде всяка власт на небето и на земята. След като умря, тази жена отиде право в ада. Демоните я грабнаха и доведоха пред сатана, където, ядосана, тя го попита защо те я контролират сега, а докато е била на земята си е мислила, че тя ги контролира. Тук те са били нейната заплаца. Тя също помоли Сатана за царството, което той ѝ обещал. Сатана продължил да я лъже дори и след нейната смърт на земята. Той ѝ казал, че ще я възстанови към живот и употреби отново за неговата цел. Чрез измама, тя му довела много души, понеже лъжите му звучали убедителни за нея. Но най-подир, сатана се изсмял и я презрял. Той ѝ казал:

”Аз те измамих и те използвах през всички тези години. Никога няма да ти дам моето царство.”

Дяволът помахал с ръцете си към жената и изглежда това е причинило плътта ѝ да започне да се раздира от костите ѝ. Тя изкрещяла от болка. Една голяма черна книга била занесена на сатана.

Той я отворил и разлиствал с пръст страниците, докато намерил нейното име.

“О, да. – казал сатана, – Ти ми послужи добре на земята. Ти ми доведе повече от 500 души. – Той я излъгал и ѝ казал: Твоето наказание няма да бъде толкова лошо, колкото на останалите.”

Един зъл смях прокълтял. Сатана застанал и посочил жената, и голям вятър се появил и изпълнил мястото. Звук, като вой с гръм, се чул от него.

“Ха–ха, – казал дяволът – вземи си царството, ако можеш.”

Тогава една невидима сила я тръшна на земята.

“Ти ще ми служиш и тук също.”

Сатана се изсмял, когато тя се опитала да се изправи. Жената изпищяла от болка, след като плътта ѝ продължила да се разкъсва от нейните кости от демоните. Тя била заведена обратно в тази клетка. Запомнила сатанинските обещания. Той ѝ казал, че тя ще има цялата сила и че никога няма да умре. Също, че ще има власт над смъртта и живота, и жената му повярвала. Мислила си, че сатана ще спре всяко нещо, което може да я убие, но той ѝ изрекъл много лъжи и празни обещания.

Исус каза: ”Аз дойдох да спася всички хора. Аз желая всички изгубени да се покаят и да призват Моето Име. Не е по Моята воля да бъде наказан който и да е, но да има вечен живот.”

Натъжен, Човешкият Син рече, че много хора няма да се покаят от своите грехове преди да умрат и ще отидат в ада. Но пътят за Небето е един и същ за всички хора. Вие трябва да се новородите, за да влезете в Божието Царство. Вие трябва да отидете при Отец в Името на Исуса и да се покаете за вашите грехове. Трябва искрено да дадете вашето сърце на Бога и да Му служите.

“Чудо, – продължи Исус, – следващото нещо, което ще ти разкрия е дори много по-ужасно. Зная, че ще те пренаскърби. Но също така, Аз искам света да чуе и узнае, какво казва Духът към църквите. В тези клетки, колкото и на далеч да можеш да погледнеш, ще видиш души в мъки.

Всеки път, когато клетките се изпълнят, ада се разширява, за да поеме повече души. Всички твои сетива са и в ада – т.е. ако не си се покаял и ако си сляп на земята, ти ще бъдеш сляп и в ада. Ако имаш само една ръка на земята, ти ще имаш само една ръка и в ада.”

Аз трябва да ти кажа да се покаеш, защото ада е ужасно и страшно място. Място, на страшна скръб и вечен вик на отхвърляне. Моля ви, искам да повярвате на това, което казвам, защото е истина. Това ми беше толкова трудно, че много пъти бях болна, когато трябваше да се приготвя да запиша всичко, което видях и чух. Видях неща в ада, които са твърде отвратителни да ви ги кажа.

Дори по-ужасни, отколкото воя на мъката, миризмата на разложена плът и страшните пламъци с дълбоките ями. Също така видях неща, които не ми беше разрешено от Бога да ги опиша. Когато ти умреш на земята, ако си новороден от Духа на Бога – чрез покаяние и вяра в Исус Христос, твоята душа отива в Рая. Но, ако си непокаял се грешник, когато умреш моментално отиваш в горящия ад. Демони, с големи вериги, ще доведат душата ти до портите на ада, където ще бъдеш хвърлен в ямите и измъчван вечно. Във времето, когато ще бъдеш доведен пред сатана, ще узнаеш и почувстваш всички неща, които ще се случат с теб в ада. Исус ми каза, че имало място в ада, наречено “Центърът за забавления”. Затворените души в ямите не могат да бъдат пратени там.

Също ми каза, че мъките са различни за различните души, но всички са горени с огън. “Центърът за забавления” е с форма като на циркова арена. Няколко човека, които ще послужат за забавление, са доведени в центъра на арената. Това са хора, които съзнателно са служили на сатана на земята. Те са тези, които със собствената си свободна воля са избрали да следват сатана, вместо Бога. Около тях, встрани от арената, са другите души, с изключение на тези, които са в ямите. Застаналите в центъра, са били лидери на окултния свят преди тяхната смърт. Те са били медиуми, предсказатели, четящи човешки мисли, вещици и магьосници – всички, които съзнателно са направили избора си да служат на сатана. Когато са били живи на земята, са измамили мнозина, като са ги принудили да следват сатана и да вършат грях. А измамените от тях и тези, които са били принудени да паднат в грях, идват и измъчват техните измамители. Един след друг им се позволява да мъчат своите измамители. В едно такова мъчение, духовните кости се взимат настрана и изгарят в различни части на ада. Буквално душата е била разкъсана и частите ѝ разхвърлени сред ада, от специални демони. Взаимно душите чувстват големи мъки. Тези, които са извън арената могат да хвърлят камъни на тези, които са на арената. Всеки въображаем метод на мъчение бил позволен. Душите, които били мъчени, викали до смърт, но това е вечна смърт.

Сатана е дал заповеди за всичко това да бъде извършено. Това представлява “Центърът за забавления”.

О, читателю, ще се покаеш ли за своите грехове преди да е станало твърде късно? Защото всичко ще дойде пред Бог за съд.

Отново ще ви кажа, че клетките са високи 17 мили и служат като затвор за тези, които някога са били сатанински труженици на тъмнината. Тези, които са били въввлечени във всякакъв вид грях, които са били обладани от демонични сили, окултно и сатанинско поклонение.

Исус рече: ”Ела, искам да ти покажа нещо.”

Когато бяхме на около половин миля във въздуха, в центъра на търбуха на ада и в центъра на 17– милните високи блокове от клетки. Беше като в шахта, защото поради тъмнината не се виждаше нито дъното, нито върха. Една жълта светлина изпълваше мястото. Аз се хванах здраво за Исусовата ръка.

“Мили, Господи, – се молих аз, – защо сме тук?”

На всичкото отгоре, дойде ураганен вятър и един мощен фучащ звук. Големи вълни на огън започнаха да препускат в страни от стените на блока от клетки, изгарящи всичко, което беше по

пътя им. Пламъците докосваха вътрешността на всяка клетка и предизвикваха състрадателни писъци от болка и нещастие. Въпреки това, ние с Исус не бяхме докоснати от пламъците. Страх се породил вътре в мен като гледах тези души, бягащи в тесните клетки, опитващи се да намерят скрито местенце, за да се предпазят от огнените пламъци. Един зъл звук започна да се чува в ляво от нас. Аз погледнах и сатана беше застанал с гръб към нас и беше целия в пламъци. Но не беше изгорял, а самият той причиняваше пламъците. Сега стоеше погълнат от пламъците, удовлетващ се от крясъците на тези бедни, изгубени душици. Щом сатана си размърдваше раменете, големи огнени облаци се изстрелваха от него. Сърцераздиращи писъци и големи крясъци на болка идваха откъм клетките. Душите вътре бяха изгаряни живи от горещината – горещото огнено езеро, но въпреки всичко не умираха. Демоните също се присъединяваха към смеха на сатана, като отиваха от клетка на клетка да мъчат изгубените души.

Исус каза: ”Сатана се храни със зло. Той се гордее със страданията и болката и придобива сила от това.”

Аз видях сатана като червено-жълт пламък с кафяви краища около него. Един яростен и буен вятър духаше неговите дрехи, които не изгаряха. Миризма на изгорена плът изпълни въздуха и аз разбрах отново, че ужасите на ада са реалност. Сатана ходеше сред пламъците и те не можеха да го изгорят. Въпреки, че видях само неговия гръб, можех да чуя ехидния му смях навсякъде. Видях как сатана се възнесе на облак от пушек, изхвърляйки огнена пара от себе си към върха на гърбуха на ада и чух как той се обърна и на висок глас произнесе, че ако тези души не му се покланят ще ги отведе в ”Центъра за забавления”.

”Не! Молим те, сатана, ние ще ти се покланяме!” – извикаха едновременно, като започнаха да му се кланят. И повечето от тях го правеха. Все по-високо и по-високо се чуваше звука на хваление, докато врявата се разнесе до краищата на ада.

Исус каза: ”Всички, които са затворени в клетките, са чули истинското Евангелие, докато са били живи на земята. Много пъти Моето спасение се предлагаше на тях. Много пъти Моят Дух ги докарваше до спасение, но те не послушаха, нито дойдоха при Мен да бъдат спасени.”

Както говореше Исус, сатана каза на своите си: ”Ха-ха, това е вашето царство, което ще имате завинаги. Моето царство покрива цялата земя и света под нея.”

Аз чух неговия крясък: ”Това е вашия вечен живот!” докато виковете на отчаяние идваха от горящите клетки.

Исус каза: ”Моето спасение е свободно. Който иска, нека дойде и да бъде спасен от това място на вечно наказание. Аз няма да го отхвърля. Ако сте били магьосници или вещици, дори ако имате писмено споразумение с дявола, Моята сила ще го унищожи и Моята пролята кръв ще ви спаси.

Аз ще отнема злото и проклетията от вашия живот и ще ви изкупя от ада. Дай ми своето сърце и Аз мога да те освободя!”

ГЛАВА 10 -- СЪРЦЕТО НА АДА

През нощта отново отидох в ада с Исус. През деня ужасите бяха пред очите ми. Опитвах се да обясня на останалите какво съм видяла, но те не ми повярваха. Толкова самотна се почувствах и само чрез Божията благодат можех да продължа по-нататък. Цялата слава принадлежи на Господ Исус Христос! Следващата вечер отново отидохме с Исуса в ада. Движихме се покрай ръба на гърбуха на ада. Разпознавах частите му поради това, че съм била там преди това. Същата прогнила плът, същата воня на зло, същото еднообразие, горещ въздух навсякъде. Вече бях много изморена.

Исус знаеше мислите ми и рече:

”Никога няма да те забравя и изоставя. Знаем, че си уморена, но ще ти дам сила.”

Исус ме докосна, сила влезе в мен и аз продължих да вървя. Пред себе си видях голям черен обект, с размер почти на бейзболно игрище, който ми се струваше, че се движи нагоре и надолу.

Спомних си, че преди говорихме за този обект, а именно това беше ”сърцето на ада”. Това, което се виждаше да излиза навън от черното сърце, бяха като големи ръкави или рогове. Те излизаха навън от ада към земята и над нея. Зачудих се дали тези рогове са онези, за които Библията говори.

Около сърцето, земята беше суха и кафява. На около 30 фута във всички посоки (около 10 м) земята беше изгорена и изсушена до ръждиво-кафяв цвят. Сърцето беше най-черно от черното, но друг цвят, като змийска люспа, беше се смесил с черното. Отвратителна воня се излъчваше от

него всеки път, когато то биеше. Мърдаше, като истинско сърце, нагоре и надолу. Някаква зла сила имаше в обсега около него. Изумена наблюдавах това зло сърце и се чудех каква е неговата цел.

Исус рече: ”Тези разклонения, които изглеждат като артерии на сърце, са тръби, които отиват нагоре към земята и изливат злото върху нея. Те са роговете, които Данаил видя и които представляват злите царства по земята. Някои вече са били, някои ще бъдат, а някои са сега. Зли царства ще се издигнат и Антихрист ще управлява върху много народи, места и неща. Ако е възможно и избраните ще бъдат измамани от него! Много ще се обърнат назад и ще се покланят на звяра и неговия образ.

”Навън от тези главни рогове или разклонения, ще израстат по-малки рогове. От по-малките разклонения или рогове ще излязат демони, зли духове и всякакви зли сили. Те ще бъдат освободени върху земята и инструктирани от сатана да вършат много зли работи. Тези царства и зли сили ще се подчинят на звяра и много от тях ще го последват до разрушение. Тези неща са тука, те започват /бел. на прев.: те се зараждат/ в сърцето на ада.”

Това са думите, които Исус ми каза. Той ме инструктира да ги запиша, поставя в книга и да ги кажа на света. Тези думи са верни и истинни. Тези откровения са ми дадени от Господ Исус Христос, така че всички да могат да узнаят и разберат действията на сатана и злите планове, които той планува за бъдещето.

Исус рече: ”Следвай Ме!”

Ние вървахме нагоре по стълбище от стъпала, водещи към сърцето на ада, където входните врати бяха отворени пред нас. В сърцето беше тотален мрак. Чух звукове от крясък и се носеше толкова отвратителна воня. Едвам си поемах дъх. Всичко, което можех да видя в тъмнината, беше Исус.

Вървах много близо до Него. Но изведнъж Исус изчезна! Беше се случило немислимото. Бях сама в сърцето на ада. Ужас ме обхвана. Страх сграбчи душата ми и смърт ме обхвана. Извиках към Исуса:

”Къде Си Ти? Къде Си? О, моля Те, върни Се, Господи! – призовавах и призовавах, но отговор нямаше. – О, Боже Мой, аз трябва да изляза от тук.”

Започнах да бягам в мрака. Щом докоснах стените, те ми се сториха, че дишат, движейки се срещу ръцете ми. И тогава не бях вече сама. Чух шума от смеха на демони, обкръжени от мъглива, жълта светлина. Те сграбчиха двете ми ръце, бързо ми сложиха вериги и започнаха да ме влачат дълбоко надолу към сърцето на ада. Отново извиках към Исуса, но нямаше отговор. Виках и се биех с цялата си сила, но те продължиха да ме влачат, въпреки че се съпротивлявах. Като отидохме дълбоко в сърцето, почувствах ужасна болка, като че ли някаква сила се втри в тялото ми. Стори ми се, че плътта ми се беше раздрала. Изкрещях от ужас. Двата демона ме доवлякоха до една клетка и ме хвърлиха вътре. Като заключиха вратата, извиках дори по-високо. Те се смееха саркастично и ми рекоха:

”Ще бъде по-добре да не викаш. Когато дойде времето ти, ще бъдеш изведена пред нашия господар. Той ще те мъчи за негово удоволствие.”

Отвратителната воня на сърцето на ада напои тялото ми. ”Защо съм тук? Каква е грешката ми?”

Луда ли съм? Пуснете ме вън! Пуснете ме вън!” Виках напразно. След малко започнах да чувствам страната на клетката, където бях. Беше закръглена и мека, като че ли жива и започна да се мърда. ”О, Господи, – извиках аз. – Какво се случи? Исусе, къде Си? Но само ехото от моя собствен глас се отразяваше като отговор. Страх, най-страшен страх сграбчи душата ми. За първи път осъзнах, че когато Исус ме остави, аз съм без всякаква надежда. Изридах и призовавах Исуса отново и отново. Тогава чух един глас в тъмнината да казва:

”По-добре за теб ще е да не призоваваш Исус. Той не е тук.”

Мъждива светлина започна да изпълва мястото. За първи път, можех да видя и други клетки – клетки като мини, вградени в стената на сърцето. Пред нас имаше някакви мрежи и във всяка от тях имаше тинесто – лепкаво вещество, което излизаше вън от клетките.

Женски глас от следващата клетка ми рече:

”Ти си изгубена на това място. Няма избавление от тук.”

Едвам можех да я забележа в мъждукането на светлината. Тя осъзнаваше, както и аз самата, но обитателите на всички останали клетки бяха или заспали, или в транс.

“Няма надежда! – викаше тя. – Няма надежда!”

Напрегнато чувство на самота и изоставеност се разнесе над мен. Думите на тази жена не ми помогнаха. Тя рече:

“Това е сърцето на ада. Тук сме мъчени, но нашите мъчения не са толкова лоши, както на тези в останалите части на ада.”

По-късно разбрах, че тази жена ме лъжеше, защото и тук е както навсякъде в ада.

“Понякога, – продължи тя, – ние сме извеждани пред сатана и той ни мъчи за свое удоволствие.

Сатана се храни от нашите болки и става силен от виковете ни на отчаяние и скръб. Греховете ни са винаги пред нас. Ние знаем, че сме безбожни. Също така, че някога сме знаели за Господ Исус, но сме Го отхвърлили и сме се отделили от Него. Вършихме си делата, които си желяхме. Преди да дойда тук бях проститутка. Хващах мъже и жени и правех това, което те наричат “любов”. В тези клетки има много лезбийки, хомосексуалисти, прелюбодейки и блудници.”

Виках в тъмнината:

“Аз не принадлежа на това място. Аз съм спасена. Аз принадлежа на Бога. Защо съм тук?”

Но нямаше отговор.

Тогава демоните дойдоха отново и отвориха вратата на клетката. Единият ме издърпа, а другият ме избута на грапавата пътека. Докосването на демоните беше като огненото изгаряне на плътта ми и ме бяха наранили.

“О, Исусе, къде Си? Моля Те, помогни ми, Исусе!” – виках аз.

Разгорещен огън избухна пред мен, но спря преди да ме докосне. Сякаш плътта ми се раздра от тялото. Най-мъчителната болка, която мога някога да си представя, ме помете. Нарани ме толкова много. Нещо невидимо разкъсваше тялото ми, докато зли духове във формата на прилепи, ме хапеха навсякъде.

“Мили, Господи Исусе, – крещях аз, – къде Си? О, моля Те, изведи ме от тук!”

Бях издърпвана и изхвърляна, докато дойдох до широко отворено място в сърцето на ада, тогава бях изхвърлена пред един мръсен олтар. Върху олтара имаше голяма отворена книга. Чух зъл, ехиден смях и разбрах, че лежа в мръсотията пред сатана. Той каза: “Най-после аз те имам!”

Отдръпнах се от ужас, но скоро разбрах, че не гледаше мен, а някой друг пред мен. Сатана рече:

“Ха-ха, най-после ще мога да те разруша и да те изтрия от лицето на земята. Нека да видим, какво ще бъде твоето наказание.”

Той отвори книгата и движеше пръста си надолу по страниците. Името на душата беше изговорено и съответното наказание беше определено.

“Мили Господи, – виках аз, – нима всичко това е реалност?”

Аз бях следващата. Демоните ме избутаха на платформата и на сила ме накараха да се поклоня пред сатана. Същият ехиден смях излезе от него.

“Аз те очаквах от много дълго време и най-сетне те имам. – извика сатана с огромна наслада. – Ти се опита да ми избягаш, но сега те имам.”

Страх, какъвто никога до сега не съм преживявала дойде над мен. Плътта ми отново започна да се разкъсва, гигантски вериги бяха сграбчили тялото ми. Погледнах на себе си – представлявах един скелет с мъртви човешки кости. Червеи излизаха от костите ми навън, а огънят започна да гори от стъпалата и ме обхвана цялата в пламъци.

Аз отново извиках:

“О, Господи Исусе, какво се случи? Къде си, Исусе?”

Сатана се смееше и смееше.

“Няма Го Исус тук! – рече той. – Аз съм твоят господар сега. Ти ще бъдеш с мен тук завинаги. Ти си моя вече.”

Мъка ме обхвана. Не чувствах Бог, нито любов, мир или топлина. Но можех да почувствам страх, омраза, измъчваща болка и скръб без мяра. Призовавах към Исуса да ме спаси, но нямаше отговор.

Сатана рече: “Аз съм твоят господар сега.” – и издигна своите ръце, за да призове един демон.

Изведнъж един грозен дяволски дух дойде към платформата, където бях застанала и ме сграбчи.

Той имаше голямо тяло, с лице като на прилеп, нокти на ръцете и отвратителна воня излизаше от него.

“Какво трябва да правя с нея, господи сатана?” – попита злият дух, докато един друг зъл дух с козина по цялото тяло и глава като на див глиган ме сграбчи.

“Отведете я в най-дълбоките части на ада, където ужасите ще са вечно пред нейните очи, там да се научи да ме нарича “господ”!”

Бях завлечена и изхвърлена в мрачно, студено и лепкаво място. О, как бих могла да чувствам едновременно хлад и изгаряне? Огънят изгаряше тялото ми, а червеите пълзяха около и през мен.

Стонете на смъртта изпълниха атмосферата.

“О, Господи Исусе, – виках в отчаяние, – защо съм тук? Мили Боже, нека да умра.”

Внезапна светлина изпълни мястото, където стоях. Исус се яви, взе ме в Своите ръце и отново се озовах в своята къща у дома.

“Мили Господи Исусе, къде беше?” – виках и сълзи се стичаха по бузите ми.

Нежно Исус ми говореше казвайки: “Чадо Мое, адът е реален. Но ти никога нямаше да разбереш със сигурност, докато не го преживееш лично. Сега знаеш истината и какво изпитват изгубените души в ада. Можеш да разкажеш на останалите за това. Аз допуснах да се случи с теб, за да знаеш без никакво съмнение, какво чувстват и преживяват изгубените души в ада.”

Бях толкова уморена, но Исус ме възстанови изцяло. Искях да отида далече – от Исуса, от моето семейство, от всеки човек. През следващите няколко дни у дома бях много болна. Душата ми беше тъжна и ужасите от ада бяха пред моите очи. Много дни изминаха, преди да дойда напълно на себе си.

ГЛАВА 11 -- ВЪНШНАТА ТЪМНИЦА

Нощ след нощ, двамата с Исус отивахме обратно до ада за да съхраня тези ужасни неща. Всеки път, когато преминавахме през сърцето, вървах много близо до Исуса. Един необикновен страх ме изпълваше по всяко време, когато си спомнях какво се случи с мен там. Знаех, че трябваше да продължавам да свидетелствам за моя Господ Исус Христос, за да се спасяват хората от ада. Но това беше само чрез милостта на Бога.

Спряхме пред група от демони, които пееха и хвалеха сатана. Изглеждаха много възраждани. Исус ми каза: “Аз ще ти позволя да чуеш какво пеят те.”

“Ние ще отидем днес в този дом и ще измъчваме хората, които са там. Ще получим повече сила от нашия господ сатана. – пееха те. – О, да, ние ще причиним много болка и болести там и много скръб на всички тях.” – Те започнаха да танцуват и пеят зли песни на поклонение към сатана, прославяйки го.

Един демон рече: “Ние ще бъдем много внимателни с тези, които вярват в Исуса, защото те могат да ни изгонят.”

“Да, – рече друг, – в името на Исуса, ние трябва да се омитаем.”

Последният зъл дух каза: “Но ние няма да ходим при тези, които имат власт в Исусовото Име.”

“Ангели Мои, – рече Исус, – пазете хората Ми от всички зли духове, за да не благоуспяват делата им. Също така, Аз защитавам много от непокаяните се хора, дори и те да не го знаят. Имам много ангели, които работят за да спрат сатанинските нечестиви дела. Исус рече:

“Има много демони по земята. Ще ти позволя да видиш някои от тях, но други не. Ето защо истината на Евангелието трябва да бъде проповядвана на всеки един човек. Знанието на истината ще освободи човеци и Аз ще ги защитавам от зло. В Моето Име има освобождение. Аз имам цялата сила и на небето, и на земята. Не се страхувайте от дявола, но се страхувайте от Бога.”

Както си ходихме из ада, двамата с Исус срещнахме един много грамаден и доста тъмен мъж.

Беше обвит в тъмнина, а изгледът му беше като на ангел. Той държеше нещо в лявата си ръка.

Исус рече: “Това място се нарича “Външната тъмница”.”

Чух плач и скърцане със зъби. Никъде другаде преди това не съм чувствала такава голяма безнадеждност, както на това място. Ангелът, който стоеше пред нас нямаше крила. Изглеждаше около 10 метра висок и знаеше точно какво да прави. Имаше голям диск в лявата си ръка.

Завърташе се бавно с него и леко го повдигаше, сякаш беше готов да го хвърли. Имаше огън в средата на диска и затъмнение по ръбовете му. Ангелът държеше своите ръце назад под този кръгъл предмет, за да може да достигне по-голям обсег. Аз се учудих кой е този гигант и какво правеше той. Исус знаеше моите мисли и рече:

“Това е външната тъмница. Спомни си Моето Слово какво казва: “Децата на царството ще бъдат хвърлени във външната тъмница – там ще бъде плач и скърцане със зъби.” (Лука 13:28)

“Господи, – попитах аз, – искаш да кажеш, че слугите Ти са тук?”

“Да! – рече Исус. – Слугите, които са се върнали назад, след като Съм ги бил призовал. Слугите, които са възлюбili света повече, отколкото Мене и са се върнали назад да се ваят в калта на греха. Слугите, които не са стояли за Истината и за Святостта. По-добре ще е някой никога да не е започвал да Ми служи, отколкото да се върне обратно, след като е започнал да Ми служи.

Повярвай Ми, – рече Исус, – ако съгрешиш, имаш Адвокат пред Отца. Ако се покаеш от греховете си, Аз Съм верен да те изчистя от всяка неправда. Но, ако не се покаеш, ще дойда във време, когато не мислиш и не Ме очакваш, ще те отсека с невярващите и ще бъдеш хвърлен във външната тъмница.”

В Библията пише:

“А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра, но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми. Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват, та се спасява душата им.” (Евреи 10:38, 39)

“Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство.” (Лука 9:62)

Аз наблюдавах тъмния ангел как хвърля големия диск надалече в мрака.

Исус добави: “Словото Ми означава точно това, което казва: “Ще бъдат хвърлени във външната тъмница”.”

И моментално аз и Исус се озовахме във въздуха, следващи летящия диск в пространството. Бяхме извън диска и стояхме, наблюдавайки го.

В центъра му имаше огън и хора плуваха в и извън него, над и под самите огнени вълни. Тук нямаше демони или зли духове, а само горящи души в море от огън. Външната страна на диска беше затъмнена от мрак. Само светлината от пламъците в диска осветяваше въздуха в нощта. В тази светлина видях хора опитващи се да доплуват към ръбовете на диска. Някои от тях почти достигаха страните му, когато една подухваща сила отвътре, ги изхвърли обратно към пламъците.

Наблюдавах как техните форми се превръщаха в скелети с мръсно сиви души. Тогава разбрах, че това е друга част от ада. В този момент видях във видение един ангел, затварящ печати. Нации и царства се появиха под печатите, за да бъдат заключени. Щом ангела счупи печатите, мъже и жени, момчета и момичета маршируваха право към пламъците. Наблюдавах в ужасно недоумение, учудваща се дали познавах който и да е от падналите слуги на Господа, които преминаваха, марширувайки. Не можех да обърна главата си от гледката на маршируващите души към огъня и от факта, че никой не беше се опитал да ги спре.

Извиках: “Господи, моля Те, спри ги преди да са достигнали огъня!”

Но Исус ми рече: “Който има уши да слуша, нека слуша. Който има очи да вижда, нека вижда.

Чудо Мое, извикай срещу греха и злото. Кажи на Моите слуги да бъдат верни и да призват Името на Господа. Аз Съм те привел през това ужасно място, за да можеш да им кажеш за ада. Някои няма да ти повярват. Някои ще кажат: “Бог е толкова добър, за да изпраща мъже и жени в ада.”

Но ти им кажи, че Моето Слово е истинно! Кажи им, че страхливите и невярващите ще си получат своя дял в огненото езеро.”

ГЛАВА 12 -- РОГОВЕТЕ

Исус каза: “Тази нощ, чадо Мое, ще отидем в една по-различна част от сърцето на ада. Искам да ти разкажа за роговете и да ти покажа как ще бъдат използвани за да отвеждат демоните да вършат насилия по лицето на земята.”

Още щом ми каза това, свидетелствах на Исус за моето видение, в което видях стар чифлик, обграден от много изсъхнали дръвчета, трева и хълмове. Полето около него беше пострано с боклуци. Нямахме никакъв живот. Постройката беше построена в центъра на полето и наоколо нямаше други постройки. Смъртта беше навред. Даде ми се знание, че този чифлик е част от ада, но все още не можех да разбера какво виждах. Вътре, зад избелелите прозорци, се виждаха сенки на човешки форми. Имаше нещо зло в тяхното появяване. Една от тези форми се премести напред към вратата и я отвори. Видях как един мъж с извънредно големи мускули излезе от вратата и ходеше из верандата. Видях го много ясно. Беше висок около 1.80 м, с голямо телосложение и наднормено тегло. Имаше същия мъртво-сив цвят, както околната обстановка. Беше облечен само с мъжки панталони, които също така бяха сиви и мъртви, както и голата му кожа на горната част от тялото. Плътта му беше като на люспи, а главата му толкова голяма, че нозете му бяха изкривени от тежестта, като от голям товар. Стъпалата му бяха като на копита от свиня, а лицето му бе широко, строго и зло, и изглеждаше като на много възрастен човек.

Във видението видях това грозно създание да се разхожда из старата веранда на къщата. Земята се разклащаше щом се раздвижише. Грамадни рогове бяха израснали от върха на тази глава, които растяха нагоре извън погледа ми. Докато се движеше, видях, че роговете растяха много бързо. И други рогове също започнаха да растат от неговата глава. Малки рогчета възникнаха от по-големите. Видях, че главата му беше като на звяр – зъл и мощен звяр, пълен с разрушение. При всяка стъпка се разтърсваше земята.

Исус рече: “Наблюдавай!”

И видях роговете как нараняваха по пътя си нагоре и достигнаха до домове, църкви, болници, офиси и сгради от всякакъв вид по цялата земя. Тези рогове направиха огромни поражения по лицето на земята. Видях звяра да говори и зли духове да излизат от устата му по земята. Забелязах много хора, прелъстени от тези демонични сили и попаднали в сатанинските капани.

“Ние сме на война – доброто срещу злото!” – мислех си аз.

“Ние сме на война, – чух да казва Духът на Господа, – доброто срещу злото!”

Мрачни облаци излязоха из роговете и скриха много зли духове, които се разпространяваха по земята. Всякаква мерзост, която Бог мрази, беше там. Видях израстващи от земята царства и милиони хора да следват тези зли сили. Забелязах, че старите рогове са изместени от нови на техните места.

Чух Исус да казва:

“Това е началото, което се случва сега! Тези неща са били и ще бъдат. Мъже ще възлюбят себе си, вместо Бога. Злото ще се развилнее в последните дни. Мъже и жени ще обичат себе си, коли, земи, сгради, бизнеси, златото и среброто повече от Бога. Покайте се! Аз Съм Бог, Който ревнувам.

Нищо не поставяйте да бъде преди вашето поклонение към Мен – нито синове или дъщери, или съпруги, или съпрузи. Бог е Дух и на Него трябва с дух и истина да Му се покланят!”

Наблюдавах как роговете се преместваха по лицето на земята, растящи към небесата. Нови царства израстваха и имаше война и разрушение по земята. Тези, които се покланяха на звяра, бяха твърде много. Злият звяр ходеше с роговете напред и назад и ми се стори, че земята се разклащаше под неговата тежест. След няколко минути той се завърна към стария чифлик. Мрачни облаци се появиха и много бяха мъртвите по земята.

Видях света в средата на Голямата скръб и започнах да се моля от цялото си сърце: “О, Господи, помогни ни”. Тогава два големи звяра, идващи от ада, израснаха от земята и започнаха да воюват помежду си. Голямо море от хора наблюдаваше битката между тях. И тогава видях как израсна нещо от повърхността между тях. Те спряха да се бият и застанаха на всяка от страните на голям кораб. Двамата звяра се опитаха да разрушат кораба, но не можаха. Те го изритаха назад на земята и го изгориха. Застанаха лице в лице отново, готови да подновят войната помежду си.

Тогава чух глас да ми казва: “Гледай!”

Докато наблюдавах, светлина се появи от повърхността, където беше изгорен кораба. Тогава той отново се появи и се превърна в голям диск. Двата звяра си промениха формата като се превърнаха в големи и черни същества. Вратата пред диска се отвори и силен сноп от светлина огря стълбище със стъпала. Те слезоха надолу към земята и чух глас да казва: “В ада!”

Носеше се във въздуха силно усещане на зло и се почувствах загубена, докато наблюдавах.

Парализираща сила излезе от диска и аз не можех да бягам наникъде. Чувствах се в капан, въпреки че бях в Духа. Почти моментално Исус ме издигна все по-високо и по-високо, докато гледах видението вече от горе. И сега стълбите се превърнаха в ескалатор, който се движеше нагоре и надолу от сърцето на земята. Когато бях заобиколена от Исус се чувствах сигурна и защитена.

Чух глас да казва: “Ще излезе от ада.”

Исус рече: “Това ще стане. Това наистина ще стане. Напиши за всички да знаят.”

Във видението ми ескалатора донасяше демонски сили и зли духове. Двата звяра стояха на едната страна на кораба и ги видях, че започват да се променят отново. Чух звук на голям рев – като звука на мотор, който се движи с висока скорост. Главите на зверовете станаха огромни и светлина започна да ги изпълва. Видях двата звяра и кораба как се съединиха заедно.

Много души, вървящи като в сънено състояние, маршируваха към един от зверовете. За часове наблюдавах тази страховита гледка, докато най-накрая един от зверовете беше натъпкан с хора.

Чух от първия звяр да излиза такъв рев, сякаш на самолет, който се готви да излита. Звярът доби своята си сила от кораба. Като започна да лети, отново стана във формата на мъж. Като летеше, главата му изглеждаше, че е пълна със светлина и голяма сила произтичаше от него. Щом се загуби в небесата, главата му отново стана на кораб.

Аз можех все още да чуя звука на първия звяр, като наблюдавах втория да се изпълва с души.

Когато беше напълнен, видях втория звяр да се устремява напред като ракета. Той се присъедини към останалите зверове, и те двамата се преместваха бавно към сивото небе. Вторият звяр също прие формата на мъж. Чух техния гръмогласен рев, докато изчезваха от погледа ми.

Зачудих се какво ли значи това. Видях кораба или диска, самите те установени със задните си части към земята. Земята се затвори над тях, докато те изчезнаха от гледката. След като видението избледня, видях огромна съдебна зала и си мислех за големия бял престол на съда.

ГЛАВА 13 -- ДЯСНАТА РЪКА НА АДА

След първото видение Исус и аз отидохме до друга част на ада. Той ми рече:

“Тези неща, които наблюдаваш, са за последните времена.”

Тогава друго видение се появи пред мен. Исус каза:

“Ние сме в дясната ръка на ада.”

Ходихме по висок и сух хълм. От върха на хълма погледнах надолу и съзрях река с водовъртежи.

Нямаше ни ями, нито огън или демони нито пък зли духове, само една голяма река течаща между невидими брегове. Бреговете на реката бяха скрити в тъмнината. Исус и аз вървахме близо до реката и видях, че беше пълна с кръв и огън.

Като се взрях по-отблизо забелязах множество души, всяка захваната с верига за другата.

Тежестта на веригите ги влачеше под повърхността на огненото езеро. Видях също, че те бяха във формата на скелет, с мъгливо–сиви души.

“Какво е това?” – попитах Господ.

“Това са душите на невярващите и безбожниците. Те са обичали своята собствена плът повече от това да обичат Бога. Това са били мъже, обичащи мъже и жени, обичащи жени, които не са се покаяли от техния грях. Те са се удовлетворявали от техния грешен живот и са презрели Моето спасение.”

Стоях около Исуса и гледах към огненото езеро. Огънят започна да реве като в огромна фурна, премахващ и изяждащ всичко по пътя си. Скоро почти се изпълни цялата дясна ръка на ада.

Огънят достигна на метри от нас, но не ни докосна. Реката изгаряше всичко по пътя си.

Наблюдавах лицето на Исуса – беше тъжно и чувствено. Той все още имаше любов и съчувствие за тези изгубени души, които бяха изписани на Неговия лик. Започнах да викам и да желая да напусна това място на мъчения. Да продължа по-нататък беше нетърпимо. Гледах душите в огъня.

Те бяха нажежени до червено, а костите им бяха очернени и изгорени. Чувах виковете им на скръб и разкаяние. Господ ми рече:

“Това е тяхното мъчение. Верига след верига, те са завързани един за друг заедно. Заради пожеланието им на плътта към техния собствен пол – мъже с мъже и жени с жени, вършейки всичко против естеството си. Закараха много млади момчета и момичета в греховни деяния. Те наричаха това любов, но накрая разбраха, че това беше грях и смърт.

“Аз зная, че много момчета и момичета, мъже и жени са насилени, против тяхната собствена воля, да вършат такива отвратителни деяния. Зная и няма да им вменявам отговорността на тези грехове. Все пак запомни, – рече Исус, Аз зная всяко нещо, което се е вършило и което ще се върши по лицето на земята и хората, които са направили тези младежи да съгрешат, имат голямо наказание. Аз ще съдя праведно. На грешника казвам: покай се и ще получиш милост. Призови Ме и Аз ще те чуя! Ден след ден съм призовавал тези души да се покаят и да дойдат при Мене. Аз щях да им простя за всичко и да ги очистя от всяка неправда и в Моето Име щяха да бъдат освободени от греховете си. Но те не Ме послушаха, като желяха похотта на плътта повече, отколкото любовта към живия Бог. Понеже Аз съм Свят и вие също трябва да бъдете святи. Не се докосвайте до нечисто и Аз ще ви приема, – рече Господ.”

Тогаваш аз се почувствах много болна като гледах всички тези души в огненото езеро.

“Ако само бяха се върнали при Мен, преди да беше станало твърде късно, – продължи Исус.

Моята кръв беше пролята за всички тях, така че всеки би могъл да дойде при Мене. Дадох живота Си, за да могат дори и най-големите грешници да имат вечен живот, ако се покаят.”

Множества от души бяха в реката от пламъци, под и над огнените вълни, като се опитваха да избегнат изгарянето и плуването в огненото езеро. Чувах викове на разкаяние, като в същото време кървавата река течеше до нас. Ние вървахме, следейки коритото на реката. Пред нас, стояща на хълм, беше една голяма жена. Тя се люлееше напред и назад, като че ли бе пияна. На нея бяха написани думите “Тайнствения Вавилон”. И сега аз знаех, че майката на отвращенията по земята, идва от ада. Една зла и мощна сила се излъчваше от нея. Видях множества, народи и езици под нея. Тя имаше седем глави и десет рога. В нея се намери кръвта на пророци, на светии и на всички, които са били убити по лицето на земята.

“Излезте от нея и бъдете святи и отделени! – рече Господ. В нейното си време тя ще бъде унищожена.”

Ние вървахме, преминавайки покрай злата жена, която имаше рогове на своята глава. Сега само Исус беше светлина. Движихме се, докато наближихме другата страна на хълма. Аз можех да забележа на разстояние горещи пламъци във въздуха. Атмосферата ставаше подтискащо гореща.

Минахме покрай хълма и достигнахме до една огромна врата с направени прорези в нея. Това беше откъм страната на хълма. Огромна верига имаше на вратата и пламъци излизаха от там. Тя беше заключена с големи ключалки. Зачудих се какво означава всичко това. Внезапно мрачна фигура на мъж, облечен в дълго тъмно наметало, се появи пред вратата. Лицето му изглеждаше много старо и уморено, а кожата му беше надяната сякаш много тясно на костите на скулите му.

Изглеждаше, че е на хиляди години.

Исус рече: “Зад вратата е бездната. Моето Слово е вярно.”

Пламъците достигаха на високо, докато вратата се деформира от натиска на горещината.

“Мили Господи, – рекох аз, – ще бъда щастлива, когато сатана бъде хвърлен в бездънната яма и ще се спре всяко зло нещо за определено време.”

Той ми отговори: “Ела и чуй какво казва Духът към църквите: Краят е близо и Аз призовавам грешниците да се покаят и да бъдат спасени! Гледай сега.”

Стоях с Господа в Духа. Наблюдавах и видях видение. В него съзрях свирепа змия, която започна да блъска небето с огромната си опашка. Наблюдавах как тази духовна змия се придвижваше с голяма мощ, внушаваща страх. Тогаваш съзрях Бог да се връща към дясната ръка на ада и да чака.

Знаех, че Той не би могъл да поразии земята, докато Божието Слово не бъде изцяло изпълнено.

Видях огън да се издига от земята и една странна мъгла да се оформя над нея. Забелязах, че тъмни кръпки се появяват тук и там. Роговете започнаха да растат на главата на свирепата змия. Те се разпространиха по цялата земя. Сатана даде заповеди на свирепата змия. Имаше присъствие на зли духове. Тогава забелязах злата и свирепа змия да излиза от дясната ръка на ада и да започва да удря земята със страшна сила, наранявайки и унищожавайки множества от хора.

Исус рече: “Това ще се случи в последните времена. Отивай по-нависоко.”

Читателю, ако вършиш някои от греховете, за които съм писала, моля те, спри да грешаш, покаяй се и призови името на Исуса, за да те спаси. Ти не трябва да ходиш в ада! Извикай към Господа, докато е близо. Ще те чуе и спаси. В Библията пише, че който призове Името на Господа, ще бъде спасен.

ГЛАВА 14 -- ЛЯВАТА РЪКА НА АДА

Едно пророчество от Исуса до всички:

Исус рече:

“Тези неща сега започват на земята. Все още не са станали, но скоро ще дойдат по лицето на цялата земя. Свирепата змия е част от звяра. Това пророчество е вярно и истинно. Чакай и моли се.

Обичайте се един друг. Пазете себе си святи. Пазете ръцете си чисти. Съпрузи, обичайте съпругите си, както Христос възлюби църквата. Съпрузи и съпруги, обичайте се един друг, както Аз ви възлюбих. Аз заповядах брака и Съм го благословил с Моето Слово. Пазете брачното легло свято. Изчистете себе си от всяка неправда и бъдете чисти, както Аз Съм чист. Святият Божий народ ще бъде отклонен от ласкатели. Не се заблуждавайте. Бог не е за подиграване! Разбиране ще дойде към вас, ако си отворите ушите и Ме чуете добре. Това е Господното послание към църквите. Пазете се от фалшивите пророци, които стоят на Моето свято място и мамят с ласкателства. О, земя, Моят свят народ се е унесъл в гласа на фалшива доктрина. Събудете се!

Събудете се! Заявявам ви, че всяка неправедност е грях. Очистете себе си от всеки грях на плътта!

Моите святи пророци живяха свят живот, но вие се разбунтувахте срещу Мене и Моята святост.

Донесохте зло върху себе си. Вие съгрешихте и заведохте себе си във връзките на болестта и смъртта. Извършихте неправда, станяхте нечестиви и се разбунтувахте срещу Мене. Отделихте се от присъствието Ми и от Моите праведни съдби. Не послушахте думите на слугите Ми и пророците. Проклетии вместо благословения дойдоха върху вас и все още отказвате да се завърнете при Мене и да се покаете от греховете си. Ако се завърнете и покаете, и ако Ме почитате с плод на праведност, Аз ще благословя вашите домове и ще почета вашите брачни легла. Ако смириете себе си и Ме призовете, ще ви чуя и благословя. Чуйте, служители, на Моето Свято Слово. Не учете Моите хора да съгрешават срещу Бога. Запомнете, че Божият съд започва от Божието домочадие. Ако не се покаете, Аз ще ви отстраня за греховете, на които и1074 вие учите чадата Ми. Мислите ли, че Аз Съм сляп и не мога да видя и глух, и не мога да чуя? Вие, които превръщате истината в неправедност и пълните джобовете си със злато и сребро за сметка на бедните, казвам ви – ПОКАЙТЕ СЕ, преди да е станало твърде късно за това! В деня на съда вие ще застанете сами пред Мене, за да Ми дадете сметка на това, което сте правили с Моето Свято Слово. Ако Ме призовете за покаяние, ще премахна проклетията от вашите земи и ще ви благословя с мощно благословение. Ако се покаете и се засрамите от греховете си, ще имам състрадание и милост към вас и няма да си спомня греховете ви повече! Молете се да можете да бъдете победители. Събудете се за живот и живеете. Покайте се за хората, които сте заблудили и сте ги поучавали на фалшиви доктрини. Кажете им, че сте съгрешили и че сте разпръснали Моите овце. Покайте се за тях! Ето вижте, приготвил Съм една свята армия. Те ще вършат мощни подвизи за Мене и ще унищожат високите места. Те са армия от святи мъже и жени, момчета и момичета. Те са помазани да проповядват истинското Евангелие, да полагат ръце на болни и призовават грешниците на покаяние. Тази армия обхваща мъже, жени и деца. Те са обикновени хора, защото не много люде ще откликнат на Моя призив. В миналото те са били ругани и отхвърлени, хора към които са се отнасяли зле. Но Аз ще ги благословя с дръзновение в святостта и в Духа. Те ще

започнат да изпълняват Моето пророчество и да вършат волята Ми. Аз ще вървя с тях, ще им говоря и ще работя с тях. Тези са, които са се обърнали с цялото си сърце, душа, ум и сила. Тази армия ще разбуди много към праведност и чистота в Духа. Скоро ще започна да се движа върху тях, да избира за Моята армия този, който Аз желая. Ще ги търся по градовете и селата. Много хора ще бъдат изненадани от тези, които съм избрал. Вие ще ги видите да започват да се движат по земята и да вършат подвизи в Моето Име. Наблюдавайте и вижте Моята сила в действие. Отново ви казвам, не осквернявайте брачното ложе! Не осквернявайте тялото си, където Святия Дух обитава. Греховете в тялото водят до грехове в духа. Пазете брачното легло свято и неосквернено. Аз Съм направил мъжа за жената и жената за мъжа и Съм постановил, че двамата ще бъдат едно в свят брак. Отново ви заявявам: събудете се!”

След това видях много видения в лявата ръка на ада и бях инструктирана от Господа, че не трябва да ги разкривам сега. Много от тях бяха видения за света в последните времена, когато много от хората на Бог ще паднат и ще бъдат загубени. Във виденията ми се дадох откровения за тялото Христово, за служението на Божиите синове, за чадата на звяра и последното идване на Христос.

“По-късно Аз ще ти ги явя, но не сега.” – рече Исус.

“Тази армия, – каза Господ, – за която е говорил пророк Йоил (виж Йоил 2:1-11), ще израсне от земята и ще прави велики дела за Бога. Синът на Правдата ще Се и1085 надигне с изцереие на Своите крила. Той ще стъпче нечестивия и ще отръска праха му под Своите нозе. Те ще се нарекат “армия на Господа”. Аз ще им дам дарби и те ще извършат до край Моите мощни дела. Ще вършат подвизи за славата на Господа. Ще излея Моя Дух на всяка плът и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват. Тази армия ще воюва срещу силите на злото и ще съсипе много дела на сатаната. Те ще спечелят мнозина души за Господа Исуса, преди да дойде денят, когато злият звяр – антихриста, ще се издигне.” – рече Господ.

Исус продължи: “Ела, време е да вървим сега.”

И накрая ние оставихме виденията и напуснахме лявата ръка на ада. Аз бях твърде щастлива. Като напускахме това място, Исус ми каза: “Кажки на твоето семейство, че Аз ги обичам и ги изобличавам, поради любовта Ми към тях. Кажки им, че ще ги пазя от зло, ако поставят упованието си в Мене.”

ГЛАВА 15 -- ДНИТЕ НА ЙОИЛ

Чух един глас да ми казва: “Пиши, защото тези неща са верни и истинни.”

Отново бях с Господа в Духа. Той каза:

“Събуди се, о, земя! Тези неща са в действие – били са и ще дойдат. Аз съм Първият и Последният, Който съм Създателят, защото Аз давам живот, а не смърт. Служете Ми! Вдигнете се от злото ви и Ме призовете и Аз ще ви изцерея и освободя. Всички тези неща, за които ви говорих, са истинни и те скоро ще се случат. Покайте се, защото времето наближи и славата на Господа скоро ще се появи! Бъдете готови, защото не знаете ни деня, ни часа, когато Божият Син ще се завърне да прибере праведните. Голяма ще бъде наградата на тези, които очакват Моето идване.

Аз ще благословя всяко едно Мое чадо – тези, които пазят вярата и Ми служат в истина и праведност. Преди те да узнаят, това благословение ще бъде над тях. Пригответил съм благословения за тези, които са верни в техния призив и за тези, които не са се отрекли от Името Ми. Казвам ви: ако хората Ми, които се наричат с Моето Име, смирят себе си и се помолят, ще им простя, ще ги изцерея и възстановя техните загуби. Аз желая да освобождавам и спасявам всеки, който вярва и призове Моето Име. Осветете пост. Призовете тържествено събрание. Съберете старейте и всички земни обитатели в Моя дом и извикайте към Мене. Защото денят Господен идва като крадец в нощта – денят наближи! Уповавайте на Мене и ще ви върна годините, които изпояде скакалецът, изедникът, гъсеницата и лапача. Моята голяма войска, която пратих между вас, която Съм призовал, нито ще разруши редиците си, нито своя стремителен ход напред. Те ще извършат чудесни подвизи и не ще бъдат победени, защото Аз Съм тяхната сила. Техните гласове звучат като на тропет, като буря те звучат и всички ще чуят и узнаят, че Аз Съм Господ, вашият Бог!”

Мили Господи Исусе, моята молитва е да се счита достойна да бъде в тази армия. Аз искам да бъда в тази армия, но зная, че трябва да бъда чиста и свята, както Ти Си чист и свят. Твоята пролята кръв ме изчисти от всяка неправедност. Помогни ми да пазя сърцето си чисто, освободено

от всяка омраза и огорчение. Господи, не искам да отивам в ада отново и да стоя там. О, Господи, помогни ми да предупредя хората. Дай ми сила да спра увеличаването на ада, като свидетелствам за Теб.

Помогни на мен и на Твоя народ да бъдем добри, с любвеобилни сърца, прощаващи и обичащи се един друг. Помогни ни да говорим истината през цялото време. Зная, че Ти ще се върнеш скоро и че наградата Ти е с Теб. Аз зная, че моето послание към света е: “Покайте се, защото Господният ден наближи!” Отче, не искам да се изисква кръвта на тези хора от моите ръце. И зная, че ако аз ги предупредя да се покаят, а те отхвърлят, тогава няма да бъде отговорна за тях.

ГЛАВА 16 -- ЦЕНТЪРЪТ НА АДА

Отново с Исус отидохме в ада. Той ми рече:

“Чадо Мое, поради тази причина ти се роди – да запишеш и кажеш, каквото Съм ти показал и казал. Защото тези неща са верни и истинни. Аз Съм те призовал да се съобщи на света чрез теб, че има ад, но Аз Съм направил път на избавление от него. Няма да ти покажа всички части на ада.

Има скрити неща, които не мога да ти открия, но Съм ти показал достатъчно. Сега ела и виж силите на тъмнината и техния край.”

После отново отидохме в търбуха на ада и започнахме да ходим към един малък отвор. Обърнах се да видя къде сме и видях, че бяхме на една издатина около една клетка в центъра на ада. Спряхме пред тази клетка, в която се намираше прекрасна жена. А над клетката беше написано: “Преди Христа”.

Тогава чух жената да казва: “Господи, аз знаех, че някой ден ще дойдеш. Моля Те, пусни ме от това място на мъчения.”

Тя беше облечена в дрехи от стара епоха, но самата тя беше много красива. Разбрах, че тя е прекарала много векове на това място, но не може да умре. Нейната душа беше измъчвана. И тя започна да дърпа решетките и да плаче.

Нежно Исус ѝ рече с печал в гласа Си: “Мир да бъде с теб! Жено, ти знаеш, защо си тук.”

“Да. – рече тя. – Но аз не мога да го променя. Аз си спомням Твоите думи на спасение. Сега, аз ще бъда добра и ще Ти служа! – изкрещя тя.

Жената стисна решетките на клетката със слабите си юмруци и започна да крещи:

“Пуснете ме от тук! Пуснете ме от тук!”

И в този момент тя започна да се променя пред очите ми. Дрехите ѝ започнаха да горят. Плъттa ѝ падна долу, остана само черен скелет с изгорени дупки на мястото на очите и една куха черупка, вместо душата. Наблюдавах с ужас как старата жена падна на пода. Цялата ѝ красота изчезна моментално. Тази жена е била тук от преди идването на Исус Христос на земята, преди повече от 2000 години.

Исус ѝ каза: “Ти знаеше на земята какъв ще бъде твоят край. Мойсей ви даде закона и ти го слушаше. Но вместо да се подчиняваш на Моя закон, ти избра да бъдеш инструмент u1074 в ръката на сатана – да бъдеш врачка и вещица. Ти възлюби тъмнината повече, отколкото светлината и твоите дела бяха зли. Ако се беше покаяла със сърцето си, Моят Отец щеше да ти прости! Но сега е твърде късно.”

Със скръб и голямо състрадание в сърцата си, продължихме да вървим. Нямахме край на нейните болки и страдания. Костеливите ѝ ръце се протягаха към нас като продължихме пътя си.

“Чадо Мое, – ми рече Господ, – сатана използва много начини за да разруши добри мъже и жени. Той работи ден и нощ, старайки се да спечели хората за да му служат. Ако ти не избереш да служиш на Бога, ще служиш на дявола. Избери живот и истината ще те освободи!”

След кратко ходене, ние спряхме пред една друга клетка. Чух мъжки глас да вика отвътре:

“Кой е там? Кой е там?”

Почудих се защо викаше той. Исус каза:

“Той е сляп.”

Чух звук и погледнах. Пред нас имаше един голям демон с пречупени крила, които приличаха на счупени. Той гледаше точно покрай нас. Аз стоях много близо до Исуса. Заедно се обърнахме към човека, който беше извикал. Той също беше в клетка, а неговия гръб беше към нас. Той беше горяща скелетна форма, миришеца на смърт. Той удряше във въздуха и крещеше: “Помогнете ми.

Някой да ми помогне!”

Нежно Исус му рече: “Човече, имай мир!”

Мъжът се обърна и каза:

“Господи, зная, че Ти Си дошъл за мен. Сега се покаявам. Моля Те, изведи ме от тук. Знаех, че бях ужасен човек и използвах моя недостатък за егоистична печалба. Зная, че бях чародеец и измамих много хора да отидат при дявола. Но Господи, аз се покаявам сега. Моля Те, изведи ме от тук. Ден и нощ съм на мъки в тези пламъци, няма вода. Толкова съм жаден. Няма ли да ми дадеш да пия вода?”

Мъжът все още призоваваше Исуса, след като продължихме по-нататък. Тъжно си наведох главата. Исус рече:

“Всички чародейци и зли работници имат своята част в огненото езеро, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.”

Ние тръгнахме към една друга клетка, в която беше друг мъж. Той рече:

“Господи, зная, че Ти ще дойдеш и ще ме освободиш. Тук съм се покаявал от много дълго време.”

Този човек също представляваше скелет, пълен с пламъци и червеи.

“О, човече, ти все още си пълен с лъжи и грях. Знаеш, че беше ученик на сатана. Ти беше лъжец, който измами множество хора. Истината никога не е била в твоята уста. И смъртта е завинаги твоя награда. Ти често слушаше думите Ми и си правеше шега с Моето спасение и със Святия Дух.

Лъжеше през целия си живот и не Ме слушаше. Ти си като твоя баща – дявола. Всички лъжци имат своята част в огненото езеро. Ти похули Святия Дух!”

Мъжът започна да проклина и да изговаря много зли неща срещу Господа. Ние продължихме нататък. Тази душа беше завинаги загубена в ада.

Исус рече: “Който иска да дойде при Мен и загуби живота си поради Мен, ще намери живот и то повече от изобилен. Но грешниците трябва да се покаят, докато са все още живи на земята! Твърде късно е, когато те пристигнат тук. Много грешници искат да служат на Бога и сатаната или те мислят, че имат неограничено време да приемат благодатта на Бог, която се предлага от Него.

Наистина мъдрите ще изберат този ден, от който Те ще ми служат”.

След това ние отидохме до следващата клетка. Отчайващ вик на скръб дойде от отвътре. Ние погледнахме и видяхме скелет на мъж на купчина на пода. Костите му бяха черни от изгарянето, а душата му бе мръсно-сива мъгла. Забелязах, че липсваха части от неговото тяло. Пушек и пламъци излизаха около него, и червеи пълзяха в него.

Исус рече: “Греховете на този мъж бяха много. Той беше убиец и таеше омраза в сърцето си. Не се покая, нито дори повярва, че Аз бих му простил. Ако само той беше дошъл при Мен! Да, ако само беше повярвал и дошъл при Мене, бих му простил всичките грехове – и големи, и малки. Вместо това, той продължи да греша и умря в тях. Ето защо той е тук днес. Бяха му дадени много възможности да Ми служи и да повярва в Евангелието, но той отхвърли. Сега е твърде късно.”

Следващата клетка, до която отидохме, беше изпълнена с отвратителна миризма. Можех да чуя кръсците на разкаяние навред. Толкова ми беше тъжно и тежко.

Женски глас каза: “Помогни ми!”

Аз се втрених в истински очи – не изгорели дупки, както при другите. Бях обзета от тъга и почувствах голямо състрадание и скръб за тази душа. Искях да я изведа навън от клетката и да избягам с нея.

“Толкова е болезнено. – продължи тя. – Господи, ще върша това, което е право сега. Веднъж аз Те познах и Ти беше Моят Спасител. – Нейните ръце се вкопчиха в решетките на килията. – Защо не си моят Спасител сега?”

Голямо парче от изгоряла плът падна от нея и само кости се бяха вкопчили в решетките.

“Ти дори ме изцери от рак. – рече тя. – Каза ми да си тръгвам и да не съгрешавам вече, защото по-лошо нещо ще ми се случи. Аз се опитах, Господи. Ти знаеш, че се опитах. Дори се опитвах да свидетелствам за Теб. Но, Господи, скоро след това разбрах, че тези, които проповядват Словото Ти, не са популярни. Искях хората да ме обичат. Бавно се връщах в света и похотта на плътта ме погълна. Нощни клубове и силни питиета станаха за мен по-важни от Теб. Загубих контакта с моите християнски приятели и станах седем пъти по-лоша, отколкото съм била преди.

Станах любовница едновременно на мъже и жени и никога не разбрах, че бях изгубена. Не знаех, че бях завладяна от сатана. Все още чувствах Твоя призив върху сърцето си да се покая и да се спася, но не го направих. Все още си мислех, че имам време. Казвах си, че Ти ще ми простиш и освободиш.

Но чаках твърде дълго и сега е много късно!” – изкрещя тя.

Очите ѝ се запалиха от пламъците и изчезнаха. Аз изкрещях и паднах до Исуса.

Моля те, грешниче, събуди се преди да е станало твърде късно!

Ние продължихме към друга клетка. В нея имаше мъж, под формата на скелет, с мръсно-сива мъгла в него. Крясъци на толкова дълбока болка и разкаяние идваха от този човек, че никога не бих ги забравила.

Исус рече: “Чудо Мое, някои хора, които четат настоящата книга, ще я сравняват с измислена история или филм, който са гледали. Те ще кажат, че това не е истина. Но ти самата знаеш, че тези неща са истинни. Ти знаеш, че ада е реален, затова Аз те докарах с Духа Си много пъти тук.

Разкрих ти истината, така че да можеш да свидетелстваш за нея.”

Изгубени хора, ако не се покаете и не бъдете кръстени във вода, в знак на това, че оставяте грешния си начин на живот и ако не вярвате в Евангелието на Господа Исуса Христа, това наистина ще бъде вашия край!

Тогава Господ продължи: “Този човек е тук поради неговото бунтарство. Грехът на бунтарството и непокорството е като грехът на чародейството. Тези, които са знаели Моето Слово и пътищата Ми, и са чували Евангелието, но не са се покаяли от непокорството към Мен, са в ада поради този си грях.”

Мъжът говореше на Исуса, казвайки:

“Веднъж си мислех да Те направя Господ на своя живот, но не исках да ходя по Твоя праведен и тесен път. Аз желях широкия път. Толкова по-лесно е да се служи на греха. Не желях да бъда праведен. Обичах своя грешен път. Харесвах да пия алкохол и да върша делата на този свят повече, отколкото да се подчинявам на Твоите заповеди. Но сега желя да слушам тези, които ти изпрати до мен, вместо да върша зло и да не се покая. – Силно стенание разтреса тялото му, както плачеше, съжалявайки. – От години съм мъчен на това място. Зная какъв съм и не искам никога Ти да се махнеш. Ден и нощ съм измъчван в тези пламъци и червеи. Викам, но никой не идва да ми помогне. Никой не го е грижа за моята душа. – Той падна на пода като купчина и продължи да плаче.”

Ние продължихме до друга клетка. Една жена чоплеше червеите и ги вадеше от костите си.

Започна да плаче, когато видя Исуса.

“Помогни ми, Господи! – помоли тя. Аз ще бъда добра. Моля Те, изведи ме от тук.”

Тя също се надигна и сграбчи решетките на клетката. Аз почувствах голямо състрадание към нея.

Както плачеше, стенания разтресоха тялото ѝ.

Тя каза: “Господи, когато бях на u1079 земята, аз се покланях на Хинду боговете и на много други идоли. Не повярвах в Евангелието на мисионерите, проповядващи на мен, въпреки че ги слушах много пъти. Един ден умрях. Плаках към моите богове да ме спасят от ада, но те не можаха. Сега,

Господи, бих желала да се покая.”

“Твърде късно е!” – рече Исус.

Пламъци покриха формата ѝ, а ние продължихме по-нататък. Нейните крясъци все още изпълваха моята душа. Сатана я беше измамил.

С тъга в гласа Си, Исус каза:

“Ела, ще се върнем утре. Време е да си ходим.”

ГЛАВА 17 -- ВОЙНА В НЕБЕСАТА

Духът на Господа беше на мене и отново отидохме в ада. Исус рече:

“Ще ти кажа истината. Много души са тук поради чародейство, окултизъм, идолопоклонство, непослушание, невярване, пиянство и поради пороците на плътта и духа. Ела,

ще ти покажа една тайна и ще ти разкрия скрити неща. Ще ти открия как да се молиш срещу силите на злото!”

Ние отидохме до част от ада, съседна на сърцето му. Исус рече:

“Скоро ще отидем до челюстите на ада, но Аз желая да ти открия всичко, което увеличава ада.”

Ние спряхме и Той добави: “Ето тук виж и повярвай.”

Аз погледнах и видях отново видение. В него Исус и аз бяхме високо над земята, наблюдавайки космоса. Видях един духовен кръг над земята. Кръгът беше невидим за естественото око, но в духа мога да го забележа много добре. Знаех, че видението се отнасяше до нашата борба срещу въздушните началства и власти. Докато гледах, видях, че там имаше няколко кръга. В първия кръг имаше много зли духове, които се превръщаха във вещици, започвайки да летят из небесата и да вършат много злини. Тогава чух гласа на Исус да казва:

“В Мое Име Съм ви дал, чада Мои, сила над злите сили! Чуйте и се научете как да се молите.”

Видях странни форми да се появяват на другия кръг, да се въртят около себе си и да казват заклинания. Видях тогава, че един демон се бе издигнал, който вършеше зли неща по земята.

Демонът беше дух на магьосничество. Той се въртеше и се смееше, и от жезъла в ръката си изхвърляше зли заклинания върху различни хора. Видях други зли духове, които се присъединиха към магьосника и Сатана му даде повече сила.

“Ето, виж, каквото вържеш на земята, Аз ще го вържа на Небето! – каза Исус. – За да бъдат молитвите на вярващите ефективни в тези последни дни, сатана трябва да бъде вързан.”

На друг такъв кръг видях чародеец да се издига, започвайки да дава заповеди. Дъжд и огън паднаха върху земята, докато говореше. Той изговори много зли неща и измами хората по лицето на земята. Докато гледах, забелязах други два духа да се присъединяват към чародееца високо над земята. Всички те бяха злите въздушни князе и власти. Те дадоха силите си на магьосниците, които бяха събрани заедно на едно определено място да вършат зло. Работниците на тъмнината се събраха около тях, а нечистите духове идваха и си отиваха.

“Гледай внимателно, – каза Исус, – защото Светият Дух ти открива една голяма истина.”

Във видението видях ужасни неща да се случват на земята. Злото се преумножаваше и грехът изобилстваше. Силите на злото караха хората да крадат, да лъжат, да се нараняват един друг, да говорят зло и да бъдат поробени от похотите на плътта. Злини от всякакъв вид бяха освободени върху земята.

Тогава аз казах: “Исусе, това е ужасно да се гледа.”

А Исус ми рече: “Чадо Мое, в Мое Име злото трябва да побегне. Екипирай се с цялото Божие всеоръжие, за да можете да му противостоите в злия ден и като надвиете над всичко, да устоите.”

Докато злите духове бълваха своите хули и клевети по лицето на земята, видях хората на Бог да започват да се молят. Молейки се светиите с вяра в Името на Исуса, Словото на Бога се издигна срещу злите духове, които започнаха да губят своята територия и тези, които държаха. Злите им заклинания, бяха разчупени и хората, които бяха отслабени от силите на ада, сега бяха укрепнали.

Когато те се молеха като в един глас, небесните Божии ангели влязоха в битката. Видях свети ангели, биещи се със злите въздушни князе и сили, и Божиите ангели погубиха силите на злото.

Имаше много редици ангели – около 600 във всяка от тях. Като вярваха и се молеха хората на Бога, ангелите напредваха. Бог им даде заповеди и ги направи могъщи със Своята сила. Той даде голяма сила на хората Си и на ангелите, за да разрушат делата на сатана. Бог се биеше срещу злото в небето. И понеже хората се молеха и вярваха в Бога, злите сили бяха погубени. Но винаги, когато имаше неверие, силите на злото започваха да побеждават.

“Моите хора трябва да Ми вярват и да са съгласни с Мен. – каза Господ. – Всичко трябва да бъде поставено с вяра под нозете на Отца. Небето и земята трябва да са в единодушие, ако желаем да унищожим враговете си.”

Щом хвалението на Божиите хора започна да се издига от земята, злите сили се оттеглиха. Видях Божии свети, молещи се с цялото си сърце срещу атаките на дявола. Като правеха това,

злите заклинания и проклетии бяха разрушени и светиите взеха победата. Това е, което се случи. Докато Господните ангели се сражаваха с демоните и силите на ада, светиите бяха освободени чрез молитва. След като хората бяха освободени, множество хваления прозвучаха към Бога и тези хваления донесоха още повече победи. Но когато резултатите от молитвата не бяха видими веднага, хората преустановяваха хвалението си към Бог и злото и¹⁰⁷⁹ започваше да побеждава в битката.

Тогава чух един ангел с висок глас да казва:

“О, Господи, вярата на Твоя народ е слаба. Те трябва да имат повече вяра, щом Ти искаш да ги освободиш от силите на сатана. Господи, имай милост за наследниците на спасението!”

Гласът на Всемогъщия отговори:

“Без вяра е невъзможно да се угоди на Бога. Но Господ е Верен и Той ще те установи.”

Отново, във видение, аз видях Бог да излива от Духа Си на всяка плът и на хората, вярващи, че Той ще извърши всичко, което са попросили с вяра, защото са Негови и искрено Го обичат. Те имат вяра в Своя Бог и вярват в Неговото Слово, и Господ ги освободи. Тогава Божието Слово се разпространяваше по лицето на земята.

Господ каза:

“Всичко е възможно за този, който вярва. Аз внимавам върху Словото Си да Го изпълня. Вие направете вашата част и можете да сте уверени, че Аз ще извърша Своята част. Ако Моите хора стоят на истината и воюват с доброто воинстване на вярата, чудесни неща ще се случат както в деня на Петдесетница. Призовете Ме и Аз ще послушам! Аз ще бъда ваш Бог и вие ще бъдете Мои люде. Ще ви установя и укрепя в праведност, истина и искреност.”

Във видението си видях християни, родени като малки бебета. Забелязах ангелите да бдят над тях и да ги защитават от зло. Видях Самия Господ на силите да се сражава в техните битки и да печели победата за тях. Тогава гледах тези бебета да растат и имаше голяма жътва по полетата на Господа на Славата. Те вършеха делата на Господа с радостно сърце, обичащи Бога, уповаващи Му и служещи. Видях ангелите и Божието Слово заедно да разрушават злото по лицето на земята.

Имаше мир на земята, като всяко нещо беше поставено под нозете на Всемогъщия Бог.

ГЛАВА 18 -- ЧЕЛЮСТИТЕ НА АДА

Следващата нощ с Исус отидохме до челюстите на ада.

Той ми рече: “Ние почти преминахме през ада. Няма да ти покажа целия ад, но това, което Съм ти показал желая да го кажеш на света. Кажи им, че ада съществува. Кажи им, че всичко това е истина.”

Докато ходихме, спряхме на един хълм, откъдето погледнахме към малка долина. Колкото и далече да се вирах, имаше купчини от човешки души наредени по страните на този хълм. Можех да чуя виковете им. Силен шум изпълваше мястото.

Исус рече: “Чудо Мое, това са челюстите на ада. Всеки път когато устата на ада е отворена, ти ще чуваш силен шум.”

Душите се опитваха да излязат, но не можеха. Щом Исус каза това, видях множество тъмни форми да падат в подножието на хълма. Демони с огромни вериги влачеха души надалече.

Исус каза: “Това са души, които току що са умрели на земята и са пристигнали в ада. Това се случва тук непрестанно.”

Изведнъж настана голяма тишина. Исус рече:

“Аз те обичам, чудо Мое и искам да кажеш на хората по земята за ада.”

Погледнах надалече към челюстите на ада през един процепа, намиращ се на страните им. Викове на болка и мъчение идваха от там. Чудех се кога ще му дойде краят. Толкова ще съм щастлива да си отдъхна от всичко това. Изведнъж, докато си мислех, се почувствах съвсем изгубена. Чувствах, че Исус беше изчезнал. Почувствах се много натъжена. Търсех Го, но Него Го нямаше!

“О, не! – виках аз. – Не отново! О, Исусе, къде Си?”

Моля ви да се покаете от греховете си и да повярвате в Бог, така че да не отидете на това ужасно място! Моля се да повярвате на това, което пиша и да се събудите преди да е станало твърде късно. Ако сте християнин и четете това, трябва да бъдете сигурен във вашето спасение! Бъдете готов да срещнете Господа Исуса Христа по всяко време, защото понякога няма време да се

покаем. Светилника ви нека бъде пълен с масло. Бъдете готови, защото не знаете, кога Той ще се завърне за верните!

“Бог толкова много възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина Си на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него. Който вярва в Него не е осъден, който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в Името на Единородния Божий Син. И ето що е осъждането: Светлината дойде на света и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли...” (Йоан 3:16-19)

Аз виках към Исуса и започнах да бягам надолу към хълма за да Го намеря. Тогава голям демон ме спря с една верига. Той ми се изсмя и каза:

“Ти няма накъде да бягаш, жено. Исус Го няма тук за да те спаси. Ти си в ада завинаги.”

“О, не! – извиках. – Пусни ме!”

Аз се борих с него с всичката си сила, но скоро той ме върза с веригата и блъсна на земята. Тогава нещо лепкаво, с лоша миризма, започна да покрива тялото ми и усетих, че плътта ми започва да пада от костите ми. Аз изкрещях, изпаднала в ужас:

“О, Исусе, къде Си?”

По останалата ми плът започнаха да се появяват дупки. Имаше дупки по тялото ми, по моите нозе, ръце и длани. Изкрещях:

“О, не! Аз съм в ада завинаги! О, не!”

Чувствах червеите в костите си. Опитах се да ги изкарам, но те още повече ме изпълваха. Усещах как тялото ми се разлага. Можех да чувствам, виждам и мириша. Бях се превърнала в сива скелетна форма и все пак можех да виждам какво се случваше в тялото ми. Видях и много други души като мен. Тогава изкрещях с голяма болка:

“О, Исусе! Моля Те, помогни ми!”

Исках да умра, но не можех. Отново почувствах запалването на огъня в нозете ми. Виках:

“Къде Си, Исусе?”

Свих се върху земята и ридях като другите. Лежахме в челюстите на ада на малки купчини като изхвърлен боклук. Непоносима болка сграбчи душите ни. Продължавах да крещя все повече и повече, отново и отново:

“Къде Си, Исусе? Къде Си, Исусе?”

Чудех се дали това не е само сън? Наистина ли съм в ада? Бях ли извършила някакъв грях против Бога и съм загубила спасението си? Какво се случи? Съгрешила ли съм срещу Святия Дух?

Спомних си всички библейски поучения, които съм слушала. Осъзнавах, че семейството ми беше някъде над мене. С ужас разбрах, че се намирам в ада, точно както всички останали души.

Червеите започнаха да ме лаят отново. Крещях от болка и ужас. Точно тогава един демон ми каза:

“Твоят Исус те остави долу, нали? Добре, сега ти си вече собственост на дявола!” – изсмя се той с ехиден смях и ме премести върху някакъв вид животно. То беше като мене и мръсно-сиво, с разлагаща се мъртва плът. Отвратителен мирис изпълваше мръсния въздух. Съществуването ме занесе високо на една издатина. А аз си мислех къде е Господ. Преминахме покрай множество души, викащи за спасение. Чух големия шум от звука на адските челюсти, как се отварят и все повече души падаха покрай мен. Болката не беше постоянна – тя идеше внезапно и внезапно си отиваше.

Всеки път аз крещях от болки и чаках да спаднат. Мислех си как да изляза от тук. Какво ли има напред? Това ли е край? Какво съм извършила, че да заслужа ада?

“О, Господи, къде Си?” – крещях от болка.

Виках, но сълзи не течаха, само сухи стенания разтрисаха тялото ми. Животното спря пред нещо. Погледнах и видях прекрасна стая, пълна с богатства и блестящи скъпоценни камъни. В центъра на тази стая имаше красива жена, облечена в облекло на кралица.

“Жено, моля те, помогни ми! – помолих я аз.

Тя дойде близо и ми се изплю в лицето. Прокле ме и изрече мръсни неща.

“О, Господи, какво ли ще е следващото?” – крещях аз, когато зъл смях дойде от нея.

Пред очите ми жената се променяше в котка, в змия, в плъх и в млад мъж. Тя можеше да се превръща в каквото си избереше. Имаше огромна зла сила. На тавана на стаята ѝ беше написано:

“Кралица на сатана”. Животното, което ме носеше, се премести и ме събори на земята. Погледнах и видях армия от мъже, яздещи на коне, които идваха към мен. Аз се преместих настрани и те преминаха. Те също бяха скелети с мръсно-сив цвят. След като преминаха, бях хваната и сложена в клетка. Някой заключи вратата. Виках и се молах, но без надежда. Покайвах се хиляди пъти за греховете си. Да, мислех си за много неща, които съм правила за да приведа много хора до Христос и да помогна на някой, когато се е нуждаел. Покаях се за всеки един грях.

“О, Господи, спаси ме! – виках аз.

Отново и отново призовавах Бог да ми помогне. Не можех да Го видя или почувствам. Аз бях в ада както останалите други души. Паднах на пода в болка и ридание. Чувствах се завинаги изгубена.

Постоянно нови и нови души идваха в ада. А аз продължавах да викам:

“Исусе, къде Си?”

Но отговор нямаше. Отново червеите започнаха да пълзят в мен. Смъртта беше навсякъде. Нямах плът, нито органи, тяло или надежда. Исках да умра, но не можех. Моята душа беше вечно жива.

Започнах да пея за живота и силата в кръвта на Исуса, която е в състояние да ни спаси от грях.

Когато направих това, големи демони с копия дойдоха и изкрещяха: “Спри!” Те ме промушиха с копията си и аз почувствах горещи пламъци от огън да влизат в тялото ми. Отново и отново те ме промушваха. Те пееха:

“Тук е бог сатана. Ние мразим и 1048 Исус и всички, които са с Него!”

Когато не спрях да пея, те ме изхвърлиха извън клетката и ме повлякоха към голям отвор.

“Ако не замълчиш, – казаха те, – твоите мъки ще бъдат по-големи”.

Спрях да пея и не след дълго ме върнаха обратно в клетката. Спомних си библейския стих за падналите ангели, които бяха пазени във вериги за последния съд. Помислих си дали това беше моят последен съд.

“Господи, спаси хората по земята! – виках аз. – Събуди ги, преди да е станало твърде късно.”

Припомних си много стихове от Библията в този момент, но се страхувах от демоните и нищо не казвах. Стонове и писъци изпълниха мръсния въздух. Плъхове пълзяха близо до мен. Мислех си за съпруга ми и децата ми.

“О, Боже, не допускай те да дойдат тук! Ако само някой ме послуша.”

Един грамаден плъх скочи върху крака ми и ме ухапа. Изпищях и го махнах от мен. Усетих голяма болка и огън на това място започна бавно да ме изгаря. Аз бях грешник, отишъл в ада.

“О, смърт, моля те ела!” – виках аз.

Виковете ми изглежда изпълниха целия ад. И други души се присъединиха към моите писъци – изгубени завинаги, без изход! Исках да умра, но не можех. Паднах на пода на купчина, чувствайки мъченията. Отново чух, че челюстите на ада се отварят и все повече души влизаха вътре.

Пламъците пак ме изгориха и отново усетих болка. Постоянно виках към Господ да ме спаси.

Припомних си целия си живот и всички хора, които ми говореха за Исуса. Спомних си молитвите за болните и как Исус ги изцери. Спомних си и Неговите думи на любов и утеха, и верността Му.

Ако се бях стремяла да приличам повече на Исуса сега нямаше да съм тук! Размишлявах за всички добри неща, които Бог ми беше дал – как ми даде жизнено дихание, храна, дом, семейство, деца и много други благословения. Но, ако Той е добър Бог, тогава защо съм тук? Нямах никаква сила да стана, но душата ми продължаваше да вика: “Пусни ме от тук!” Знаех, че животът на земята продължава и моите приятели си живеят нормален живот. Знаех, че някъде горе има смях, любов и милост. Полутъмнина, дим и мръсна мъгла изпълваха тази част от ада. Имаше мъгливо-жълта светлина и миризма на изгнила плът и разложение. Като че ли времето беше спряло. О, кога ще спре всичко това? Не бях спала, без почивка, храна и вода. Имах голям глад и бях толкова жадна, колкото никога не съм била през целия си живот. Бях толкова уморена и ми се спеше, но болката продължаваше и продължаваше. Всеки път, когато челюстите се отваряха, стоварвах още

изгубени човешки души в ада. Много време мина, откакто пристигнах в челюстите на ада. Но тогава аз забелязах, че светлина започна да изпълва помещението. Внезапно огъня спря, плъховете избягаха и болката напусна тялото ми. Учудих се на това, което се случваше. И тогава ада започна да се тресе и избухващ огън и 1080 изригна отново. Дойдоха змии, плъхове и червеи! Непоносима болка изпълни душата ми щом пак започнаха мъченията.

“О, Боже, нека да умра!” – виках аз, като започнах да удрям пода на клетката ми с костеливите си ръце.

Изведнъж бях вдигната от клетката с някаква невидима сила. Когато дойдох отново на себе си, Господ и аз стояхме около моята къща. Тогава извиках: “Защо, Господи, защо?” и паднах на нозете Му. А Исус ми рече:

“Имай мир!”

Моментално бях изпълнена с мир. Той ме вдигна нежно и заспах на ръцете Му.

Когато се събудих на следващия ден бях много болна. За дни аз се възстановявах от ужасите на ада и мъченията му. Посред нощ се събуждах, крещейки, че червеи пълзят вътре в мен. Толкова много се страхувах от ада.

ГЛАВА 19 -- НЕБЕТО

Много дни бях болна, след като се върнах от челюстите на ада. Трябваше да спя на светната лампа. Нуждаех се от постоянно четене на Библията. Сега знаех какво понасят изгубените, когато отидат в ада. Исус ми каза: “Мир да бъде с теб!” и мир напълни душата ми. Но няколко минути по-късно се събудих, пишейки от страх. Но знаех, че не съм сама, а Исус беше с мен. Но дори и да го знаех, понякога не можех да чувствам Неговото присъствие. Толкова много се страхувах да отида отново в ада, че дори когато Исус беше близо до мен, понякога пак се плаших. Опитах се да разкажа на останалите за моите преживявания в ада, но те не ме послушаха. Молих ги: “Моля ви, покайте се от греховете си преди да е станало твърде късно!” Трудно беше за който и да е да повярва за мъченията там и как Исус ми каза да запиша всичко, което видях. Господ ме увери, че Той е Господ, Който ме изцерява. И тогава отново се случи – аз бях в изстъпление в духа с Господ Исус и ние се извисявахме нагоре в небето. Исус рече:

“Искам да ти покажа любовта и добротата на Бога и части от Небето. Искам да видиш чудотворните дела на Господа, които са толкова красиви да се гледат.”

Пред нас видях две огромни планети – прекрасни и велики в целия си блясък. Самият Бог беше светлина там. Един ангел ни срещна и каза:

“Виж добротата и милостта на Господа нашия Бог. Неговата милост трае до века.”

От ангела се носеше толкова силно чувство на любов и нежност, че аз започнах да плача, когато той отново каза:

“Виж силата, мощта и величието на Бога. Нека да ти покажа мястото, което Той е създал за чадата Си.”

Изведнъж голяма планета се откри пред нас – планета голяма колкото земята. Тогава чух гласа на Отец да казва:

“Отец, Синът и Святият Дух са едно. Отец и Синът са едно и Отец и Святият Дух са едно. Аз изпратих Моя Син да умре на кръста, за да не се погуби ни един човек. Аз ще ти покажа мястото, което направих за Своите чада.”

По цялата планета имаше чувство на любов. Всяко нещо бе съвършено. Нямахте сълзи, нито мъка.

Всичко беше красиво, а радост и щастие имаше навред. Тогава ангелът ми показа друга планета, която светеше като голяма светлина пред нас. Светлината светеше със светлината на милиони звезди и всичко на тази планета беше красиво и живо. На разстояние от нас видях две планини, направени от чисто злато. Като приближихме по-близо, съзрях два златни върха, покрити с диаманти и други скъпоценни камъни. Знаех, че това е Новата земя и градът, който лежеше в блясък и величие пред мен, беше Новият Ерусалим – Божият град, който ще слезе долу на земята.

И тогава се обърнах към старата земя – тя беше преди последния огън, който ще я пречисти за великата Божия цел. Тук също беше и Новият Ерусалим – столицата на хилядолетното царство.

Видях хора, идващи към този град. Исус беше Цар и всички нации по земята Му донасяха подаръци и Му отдаваха почит.

Исус ми даде тълкуването на това видение. Той рече:

“Скоро Аз ще се върна на Земята и ще взема с Мен в Небето първо умрелите в Христа. Тогава след тях – покаяните се и повярвали в Мен, които са живи, ще бъдат грабнати във въздуха. След това Антихрист ще управлява по земята за определено време и ще има скърби, каквито никога не е имало, нито пък ще има отново. И тогава Аз ще се върна с Моите светии и сатана ще бъде хвърлен в бездната, където ще остане за хиляда години. През тези хиляда години Аз ще управлявам земята от Ерусалим. Когато премине хилядолетното царство – милениума, сатана ще бъде пуснат за кратко време и Аз ще го победя с блясъка на Моето идване. Тогава старата земя ще премине.

Погледни, ще има Нова земя и Нов Ерусалим, слизащ върху нея и Аз ще управлявам завинаги.”

ГЛАВА 20 -- ФАЛШИВАТА РЕЛИГИЯ

Господ ми рече:

“Ако хората по земята Ме чуят и се покаят от греховете си, Аз ще задържа назад делата на Антихриста и на звяра, докато има време на освежаване. Не се ли покаяха жителите на Ниневия от проповедта на Йона? Аз Съм Същият вчера, днес и завинаги. Покайте се и ще ви пратя време на благословение.”

Тогава чух Исус да казва:

“Моят народ трябва да се обича един друг и да си помага. Те трябва да мразят греха, но да обичат грешника. По любовта ще ви познаят, че сте Мои ученици.”

Като изрече това, земята се отвори и ние отново се отзовахме в ада. Видях едно възвишение, пълно с мъртви стволове на дървета и всичко около тях беше сива мръсотия. Видях също малки ями от страната на хълма и сиви форми на хора, ходещи и говорещи. Следвах Исус по една много крива и мръсна пътека, която ни водеше към страната на сивия хълм. Движейки се близо, съзрях, че хората бяха цели, но мъртви. Те бяха съставени от сива, мъртва плът и вързани един за друг с въже като на роби. То представляваше вид връв от сива материя, което се увиваше около всички тези хора, стоящи на хълма. Не видях огън, но знаех, че това е част от ада, защото мъртвата плът падна от костите на хората там. Тогава тя израсна отново наистина бързо. Смъртта беше навсякъде, но хората изглеждаше, че не я забелязваха – те бяха тотално погълнати от разговор.

Исус каза:

“Нека да чуем, какво си говорят.”

Един мъж каза на друг:

“Чу ли за този Исус, който е дошъл да отнеме греха на света?”

А другият му отговори:

“Аз зная за Исус. Той уми моите грехове. В действителност, аз не зная, какво правя тук?”

“Нито пък аз зная.” – рече първият мъж.

Друг каза:

“Аз се опитах да свидетелствам на моя съсед за Исус, но той дори не ме послуша. Когато неговата жена умря, той дойде при мен да ми поиска пари на заем за нейното погребение, но аз си спомних, че Исус беше казал, че ние трябва да бъдем мъдри като змиите и незлобливи като гълъбите. Така че, аз го отпратих. А в същото време знаех, че е похарчил 1087 пари за нещо друго. Ти знаеш, че ние трябва да бъдем добри настойници на нашите пари.”

Първият мъж, който беше говорил, сега отново каза:

“Да, братя. Едно момче от нашата църква се нуждаеше от дрехи и обувки, но неговия баща беше пияница, така че аз отказах да купя каквото и да е за неговия син – ние наистина дадохме добър урок на този човек.”

“Добре. – рече друг мъж, като държеше въжето, с което бяха вързани и го извиваше около себе си нервно. – Ние трябва винаги да учим другите да живеят като Исус. Този мъж няма право да пие.

Нека страда.”

Исус каза:

“О, фалшиви хора и мудни на сърце, събудете се към истината и се обичайте един друг с усърдна любов. Помогнете на безпомощните. Дайте на тези, които се нуждаят, без да си мислите

да вземете нещо в замяна. ‘Дай на онзи, който проси от теб и не се отвръщай от онзи, който ти иска на заем.’ /Матей 5:42/.

Ако се покаеш, о, земьо, Аз ще те благословя и няма да те прокълна. Събуди се от своя си сън и ела при Мен. Смири себе си и се поклонете със сърцата си пред Мен. И Аз ще дойда, и ще живея с вас. Вие ще бъдете Мои люде, а Аз ще бъда ваш Бог!”

ГЛАВА 21 -- БЕЛЕГЪТ НА ЗВЯРА

Чух Господ да казва:

“Моят Дух няма вечно да се бори с човека. Ела и виж звяра. През последните дни зъл звяр ще се издигне от земята и ще измами много хора от всички нации по света. Той ще иска всеки един да получи неговия белег – числото 666, положено на техните ръце или на челата им. Който приеме белега, ще принадлежи завинаги на звяра и ще бъде хвърлен заедно с него в огненото езеро, което гори с огън и жупел. Антихристът ще се издигне с одобрението на света, защото той ще донесе мир и такъв просперитет, какъвто никой не си спомня. Когато той спечели световно господство, тези, които нямат неговия белег на челата или на ръцете си, няма да могат да купуват храна, дрехи, коли, къщи или каквото и да е друго. Нито ще могат да продават нещо, което притежават, докато нямат белега на звяра.”

Господ Бог изрично каза, че тези, които приемат белега на звяра – потвърждават своята зависимост и вяръност към звяра и те ще бъдат отсечени от Господа завинаги. Те ще имат своя дял с невярващите. Белегът заявява, че тези, които го притежават са отхвърлили Бога и са се обърнали към звяра. Звярът и неговите последователи ще преследват тези, които са отхвърлили белега му и ще убият много от тях. Вярващите в Бог ще бъдат преследвани за да бъдат белязани с този белег.

Деца и невръстни бебета ще бъдат убити пред очите на родителите им, които отказват да приемат белега. Ще има време на голяма скръб, небивала никога до сега. Тези, които приемат белега на звяра, ще бъдат заставени да прехвърлят притежанията си на звяра в замяна на обещанието, че той ще снабди всички техни нужди. Някои ще отслабнат, ще се предадат на звяра и ще приемат белега му на челата или на ръцете си. Той ще им каже: “Бог ще ви прости. Бог ще ви разбере.” Но Аз няма да се покая от Моето Слово! Аз Съм ви предупредил многократно чрез устата на Моите пророци и служители на Евангелието. Сега се покайте, докато е все още ден, защото нощта идва, когато ще се отсъди съдба завинаги! Ако не послушате и1079 звяра и отхвърлите приемането на неговия белег, Аз ще се погрижа за вас. Не ви казвам, че няма да има много хора, които ще умрат поради вярата си през това време, защото множества ще бъдат обезглавени заради упованието си в Господ Бог. Но блажени са тези, които умират в Господа, защото голяма ще бъде тяхната награда!

Наистина ще има време на мир и просперитет, през което време Антихристът ще придобие популярност и почит. Той ще се справи с проблемите на света, но мирът ще завърши в кръвопролитие, а просперитетът в гигантски глад по земята. Не се страхувайте от това, какво може да ви направи човек, но се страхувайте от Този, Който може да хвърли душата и тялото ви в ада.

Затова ще има голямо преследване и скърби, които ще се преумножат. Аз ще ви избавя от всички тях.

Но преди този зъл ден, Аз ще издигна мощна армия, която ще Ми се покланя с дух и истина.

Господната армия ще извърши велики подвизи и чудесни неща за Мене. Ела и Ми се покланяй с дух и истина. Принеси Ми плодовете на праведността и ми дай това, което наистина е Мое. И Аз ще те предпазя от злия ден. Покай се сега и бъди спасен от ужасните неща, които ще последват неспасените и непокорни хора! Заплатата на греха е смърт, но дарът на Бог е вечен живот.

Призови Ме, докато можеш и Аз ще те приема и ще ти простя! Обичам те и не желая да бъдеш погубен.

ГЛАВА 22 -- ВТОРОТО ИДВАНЕ НА ИСУС ХРИСТОС

Видях Второто идване на Христос. Чух Неговия глас като звук на тропет и глас на архангел. И цялата земя се разтресе, и от гробовете излязоха умрелите праведници да срещнат своя Господ във въздуха. Дълго свиреха рогавете, докато и земята, и морето дадоха своите мъртви. Господ Исус Христос стоеше на облаци в огнени одежди и това беше величествена гледка. Отново

чух звука на тромпетите, докато гледах повярвалите в Исус, които бяха живи останали на земята, да се възнасят към Него. Видях изкупените като милиони светли точки, събиращи се на едно място в Небето.

Имаше ангели, обличащи ги с чисто бели роби. Ново тяло беше дадено на изкупените и те бяха преобразени във въздуха. Велика радост изпълни небесата и ангелите пееха: “Слава на Царя на царете!” Високо в небесата видях голямо духовно тяло – беше тялото на Христос, което бе легнало в легло, а кръв капеше на земята. Знаех, че това е закланото тяло на нашия Господ. И тогава тялото растеше все по-голямо и по-голямо, докато изпълни небесата. Милиони изкупени влизаха и излизаха от Него. Наблюдавах с удивление как милиони се изкачваха нагоре по стълби към тялото и го изпълваха, започвайки от стъпалата и продължавайки през нозете, ръцете, стомаха, сърцето и главата. И когато беше изпълнено, видях, че то беше пълно с мъже и жени от всяка нация, народ и език по земята. И с мощен глас те хвалеха Господа. Милиони бяха седнали пред трон и видях как ангели донесоха книги, от които се прочетоха съдби и награди бяха дадени на много. Докато гледах, тъмнина покри лицето на земята и демонските сили бяха навсякъде. Безброй зли духове бяха пуснати на свобода от техният затвор и се разпространяваха по земята. Тогава чух Господ да казва:

“Горко ви, жители на земята, защото сатана слезе да живее сред вас.”

Видях разярения звяр и той изля отровата си по цялата земя. Адът се разтrese от свирепостта му и от бездната излязоха много зли духове, които почерниха земята от своето множество. Мъже и жени избягаха, плачещи към хълмовете, пещерите и планините. Имаше войни по земята, глад и смърт. Най-подир видях огнени коне и колесници в небесата. Земята трепереше, а слънцето стана червено като кръв. И един ангел рече:

“Слушай, о, земьо, Царят идва!”

И на небето се появи Царят на царете и Господът на господарите, а с Него бяха светиите, облечени в чисто бяло. И запомних, че всяко око Го видя и всяко коляно се преклони пред Него. Тогава ангелите поставиха сърповете си и прибраха узрялото зърно, което е краят на света.

А Исус рече:

“Покайте се и бъдете спасени, защото Божието Царство наближи! Моята воля и Моето Слово ще се изпълнят. Подгответе пътя на Господа.”

ГЛАВА 23 -- ПОСЛЕДНАТА БОЖИЯ МОЛБА

Исус каза:

“Предупреди тези, които са в света, да не бъдат надменни, нито пък да уповават на несигурното богатство, но да положат своето упование в живия Бог, Който ни дава богато всяко нещо, за да се радваме. Ходете в Духа и не промишлявайте за похотта на плътта. Не се мамете, Бог не е за подигравка! Защото каквото посее човек, това и ще пожъне. Който сее в плътта, ще пожъне поквара; а който сее в Духа, ще пожъне вечен живот. Делата на плътта са явни, те са: блудство, разврат, нечистота, сладострастие, идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, лъжи, пиянства, пирувания, прелюбодейства и други подобни. Хората, които вършат тези неща, няма да наследят Божието Царство! Но плодовете на Духа са: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяръност, кротост, себеобуздание. Тези, които са Христови – разпнали са плътта заедно със страстите и похотите ѝ. Когато Божието Слово се изпълни, тогава ще дойде и свършекът. Никой човек не знае ни деня, ни часа, когато Божият Син ще се върне на земята да прибере праведните. Нито дори и Човешкият Син го знае, защото се знае само от Отец. Словото бързо ще бъде изпълнено. Ела като малко дете и нека да те изчистят от делата на плътта. Кажете Ми:

‘Отче, ела в моето сърце и прости ми греховете в Името на Исус Христос. Аз зная, че съм грешник и се покайвам за греховете си. Измий ме с пролятата кръв на Сина Си и ме направи чист. Отче, съгреших против Небето и против Теб и не съм достоен да се нарека Твой син. Но сега Те приемам чрез вяра за свой личен Господ и Спасител.’

Аз ще ви дам пастори, които да се грижат за вас и Аз Самият ще бъда ваш Пастир. Вие ще бъдете Мои люде и Аз ще бъда ваш Бог. Четете Словото Ми и не изоставяйте събранията си. Дайте целия си живот на Мен и Аз ще го опазя. Никога няма да ви оставя и никога няма да ви забравя.”

Хора, чрез Неговия Син Исус Христос, ние имаме достъп и до Отца. Аз се моля всички вие да дойдете и да предадете сърцата си на Господа, като се покаете за греховете си. Той те очаква!

ГЛАВА 24 -- ЕДНО ПРОРОЧЕСТВО ОТ ИСУС

Когато Исус ми се яви за първи път, Той рече:

“Кетрин, ти си избрана от Отца да Ме придружаваш през дълбочините на ада. Аз ще ти покажа много неща, които желая светът да узнае за ада и Небето. Аз ще ти кажа какво да пишеш, така че тази книга да бъде истинско свидетелство – запис на това непознато място, какво наистина представлява то. Моят Дух ще ти открие тайни за вечността, съда, любовта и смъртта, и какво следва след това.”

Посланието на Господа към погиващия свят е това:

“Аз не желая вие да отидете в ада. Аз Съм ви направил за Моя собствена радост и за вечно общение. Вие сте Мои създания и Аз ви обичам. **Призовете Ме, докато Съм близо, и Аз ще чуя и ще ви отговоря. Искам да ви простя греховете и благословя.**”

На тези, които вече са новородени, Господ казва:

“Не забравяйте събранията си. Идете заедно, молете се и изучавайте Моето Слово. **Покланяйте Ми се в дух на святост.**”

Господ говори към църквите и нациите:

“Моите ангели воюват винаги за тези, които са наследници на спасението и за тези, които ще станат наследници на спасението. Аз не се променям! Аз Съм същият вчера, днес и завинаги!

Търсете Ме и Аз ще излея от Духа Си върху вас. Синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват. Аз ще извърша велики неща сред вас.”

Ако не сте се покаяли, моля вземете време точно сега да паднете на колене пред Господа и да Го помолите да ви прости греховете и да ви направи Негово дете. Каквато и да е цената, вие трябва да определите СЕГА небето за свой вечен дом. Адът е ужасен, адът съществува! Не би желал да отидеш там, нали?! Може би казваш: “Няма ад! Няма рай!”... Добре, но ако има?

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ ДУМИ

Искам да се уверите, че описаните в тази книга неща са реалност и истина. Адът е реално място на вечни скърби и мъчения за тези, които отхвърлят или пренебрегват Божия Син. Исус казва в Божието Слово:

“Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди; **словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.**” /Йоан 12:48/

Истината си остава истина, независимо колко хора я приемат или отхвърлят!

Скоро, много скоро, Исус се завръща, за да прибере **Своите Си – верните и праведните**. Тези, които не се срамуват от Името Му. Младоженецът идва да вземе Своята Невяста – Църквата! Съвършена Невяста, без петно и без бръчка! Ти готов ли си? Ако се замисляш за отговора на този въпрос, по-добре е веднага да застанеш в молитва пред своя Отец и да Го помолеш да ти прости греховете в Името на Исус Христос. **Не отлагай – утре може да е късно!**

Но също желая да ви кажа, че и рай е място, което съществува и може да бъде ваш вечен дом, само ако повярвате в Божия Син Исус Христос и Го помолите да ви прости греховете! Бог ви обича и не иска да прекарвате вечността отделени от Него. Той копнее да има близко взаимоотношение с всички нас, което може да започне още на тази земя. **Бог казва в Словото Си, че когато един грешник се покае, цялото Небе се радва и Той записва името му в Книгата на вечния живот.**

Като Божия слугиня, аз съм се предала да следвам Господа Исуса Христа и свидетелствам, че всичко описано в тази книга е истинно! Препоръчвам ви да четете настоящата книга с Библията и да сравнявате каквото е написано тук със Святото Писание. Нека Бог да използва тази книга за Негова слава и за да ви доведе до покаяние и до пълното познание за Него! Бъдете благословени!

Мери Кетрин Бакстър

Матей 10:28; Притчи 9:18; Марка 9:43-48;
Лука 12:5; Исаия 5:14; Римляни 10:9-10;
Лука 16:20-31; Исаия 14:12-15; I Йоана 1:9;
Псалми 9:17; Матей 5:22.

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА АВТОРКАТА НА КНИГАТА:

Мери Кетрин Бакстър е родена в Чатануга, щата Тенеси. Тя е отгледана в християнско семейство.

Още докато е била малка, нейната майка я поучавала за Исус Христос и Неговото спасение.

Кетрин се новородила на 19 години. След няколко годишно служене на Господа, тя отстъпва за определено време. Но Духът на Господа не я оставил и тя се върнала и предала живота си отново на Христос. Сега тя отново Му служи вярно.

В средата на 60-те години Кетрин се премества със своето семейство в Детройт, щата Мичиган, където тя е живяла известно време. По-късно се премества в Белвил, щата Мичиган, където Бог ѝ дава видения.

Християнските служители имат високо мнение за нея и служението ѝ. Движението на Святия Дух е изявено на всички нейни служби и много чудеса се случват на тях, като дарбите на Святия Дух са изявявани на събранията ѝ. Тя обича Господа с цялото си сърце, с всичкия си ум и сила и желае повече от всичко друго да бъде причина за довеждането до покаяние на повече души.

Кетрин е омъжена от над 30 години за Бил Бакстър. Те имат 4 деца и 6 внуци, които я поддържат в служението ѝ. Тя наистина е посветена Божия служителка. Ръкоположена е като служител през 1983 г. във "Fool Gospel Church of God" в Тейлър, щата Мичиган. Сега тя служи в "National Church of God" във Вашингтон.

През 1976 година, докато е живяла в Белвил, Исус ѝ се явява в човешка форма, в сънища, видения и откровения. От този момент тя е получила множество посещения от Господа. По време на тези посещения Той ѝ показал дълбочините, степените, нивата и мъченията на изгубените души в ада.

Тя също е получила видения за Небето, периода на скръбта и свършека на света. През един от периодите на нейния живот, Исус ѝ се явявал всяка нощ в продължение на 40 нощи. Той ѝ казал, че това послание е за целия свят!

ИЗКАЗВАНЕ НА ГЛАВНИЯ ПАСТОР д-р Т. Л. Лоуъри на "Националната църква на Бога" за служението на Мери Кетрин Бакстър:

/Dr. T.L. Lowery, "National Church of God", Senior pastor/

"Като пастор на Мери Кетрин Бакстър, аз напълно потвърждавам нейното служение и тази u1082 книга.

Моля се Бог да даде широко разпространение на това послание и хиляди да дойдат и да опознаят Христос като Господ и Спасител!"